

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1976**z dnia 12 listopada 2021 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz glikolu etylenowego pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Królestwa Arabii Saudyjskiej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) W dniu 14 października 2020 r. na podstawie art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antydumpingowe dotyczące przywozu glikolu etylenowego („glikol etylenowy”) pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) i Królestwa Arabii Saudyjskiej („państwa, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej w dniu 31 sierpnia 2020 r. przez Komitet obrony europejskich producentów glikolu etylenowego („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej glikolu etylenowego. Skarga zawierała dowody na istnienie dumpingu i wynikającą z niego istotną szkodę.

1.2. Środki tymczasowe

- (3) Zgodnie z art. 19a rozporządzenia podstawowego w dniu 14 maja 2021 r. Komisja przedstawiła stronom streszczenie proponowanych cel oraz szczegóły dotyczące obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody dla przemysłu Unii. Zainteresowane strony zostały poproszone o przedstawienie uwag na temat poprawności obliczeń w ciągu trzech dni roboczych. Otrzymano uwagi od MEGlobal Americas Inc („MEGlobal Americas”), Saudi Basic Industries Corporation („SABIC”), Arteco NV („Arteco”) oraz Komitetu Producentów PET w Europie („CPME”).
- (4) Dnia 11 czerwca 2021 r. na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/939 ⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) Komisja nałożyła tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz glikolu etylenowego pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych i Królestwa Arabii Saudyjskiej.

1.3. Dalsze postępowanie

- (5) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), skarżący, MEGlobal Americas, Lotte Chemical Louisiana LCC („LCLA”), rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej („rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej”), SABIC, ExxonMobil Petroleum & Chemical BV („EMPC”), Helm AG („Helm”), Oxyde Belgium BV („Oxyde”), Tricon International Ltd oraz jego przedsiębiorstwa afiliowane, Arteco, CPME oraz RETAL Industries Limited („RETAL”) złożyli oświadczenia pisemne przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń, w terminie określonym w art. 2 ust. 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, z późniejszymi zmianami.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/939 z dnia 10 czerwca 2021 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glikolu etylenowego pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Królestwa Arabii Saudyjskiej (Dz.U. L 205 z 11.6.2021, s. 4).

- (6) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie swoich argumentów. W posiedzeniach wyjaśniających wzięli udział LCLA, MEGlobal Americas, SABIC i CPME. Ponadto w następstwie wniosku MEGlobal Americas i SABIC odbyły się dwa posiedzenia wyjaśniające z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu. Rzecznik Praw Stron ustalił, że prawo do obrony zainteresowanych stron było w tym postępowaniu przestrzegane.
- (7) Po dokonaniu ostatecznych ustaleń Komisja przeanalizowała uwagi przedstawione przez zainteresowane strony i w stosownych przypadkach zmieniła swoje tymczasowe wnioski.
- (8) Komisja kontynuowała poszukiwanie i kontrolę krzyżową wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Przeprowadzono dwie dodatkowe zdalne kontrole krzyżowe z udziałem Arteco i Indorama Ventures Europe BV („Indorama”). Komisja zamierzała również przeprowadzić zdalne kontrole krzyżowe z udziałem Helm i Oxyde, ale żadne z tych przedsiębiorstw nie było dostępne.

1.4. Uwagi ogólne

- (9) SABIC i MEGlobal Americas argumentowały, że Komisja ujawniła późno sprawozdania dotyczące zdalnej kontroli krzyżowej, a zatem ich prawa do obrony zostały naruszone.
- (10) Komisja ujawniła sprawozdania dotyczące zdalnej kontroli krzyżowej w dniu 14 maja 2021 r. wraz z podsumowaniem proponowanych cel, szczegółów dotyczących obliczania marginesów dumpingu i marginesów odpowiednich do usunięcia szkody dla przemysłu Unii jak stwierdzono w motywie 3. Celem sprawozdań dotyczących zdalnej kontroli krzyżowej jest dostarczenie stronom merytorycznego sprawozdania dotyczącego zdalnej kontroli krzyżowej. Sprawozdania nie zawierają żadnych wniosków co do ostatecznego traktowania przez Komisję faktów uzyskanych podczas zdalnej kontroli krzyżowej. Nie istnieje ustawowy termin ujawnienia sprawozdań dotyczących zdalnej kontroli krzyżowej. Od stron nie otrzymano żadnych uwag dotyczących informacji zawartych w sprawozdaniach dotyczących zdalnej kontroli krzyżowej. W związku z tym Komisja nie uważa, aby prawo stron do obrony zostało naruszone, a rzecznik praw stron w postępowaniach w sprawie handlu podzielił poglądy Komisji w tym zakresie.
- (11) Tricon twierdził, że chociaż współpracował podczas dochodzenia, jego nazwa nie została wymieniona w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, w szczególności w motywach 8 i 66, a zatem Komisja działała z naruszeniem prawa Tricon do dobrej administracji.
- (12) W momencie nałożenia środków tymczasowych Komisja nie posiadała wystarczających informacji na temat działalności przywozowej Tricon w Unii, ponieważ odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu zostały złożone w imieniu trzech podmiotów zgłoszonych jako mające siedzibę w USA, a nie w Unii. Komisja otrzymała te informacje od Tricon dopiero po nałożeniu środków tymczasowych.
- (13) W świetle tych dodatkowych informacji motywy 8 i 66 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w których wymieniono strony, z którymi Komisja prowadziła przesłuchania przed nałożeniem środków tymczasowych, i strony, które odpowiednio udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, należy rozumieć jako obejmujące również Tricon. Ponadto uwagi zgłoszone przez Tricon przed nałożeniem środków tymczasowych dotyczyły tych samych kwestii, co uwagi zgłoszone przez inne zainteresowane strony, takie jak Arteco, Helm i Oxyde, w związku z powyższym ich treść została uwzględniona przez Komisję w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.
- (14) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo MEGlobal Americas podtrzymało swój argument przedstawiony w motywie 9 w sprawie ujawnienia sprawozdań dotyczących zdalnej kontroli krzyżowej. Stwierdzono, że nie jest prawdą, iż nie otrzymano od stron żadnych uwag dotyczących informacji zawartych w sprawozdaniach dotyczących zdalnej kontroli krzyżowej. Argumentowano, że przedsiębiorstwo MEGlobal Americas omówiło zawartość merytoryczną sprawozdań dotyczących zdalnej kontroli krzyżowej w uwagach do rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i że na skutek późnego ujawnienia strony miały ograniczony czas na ich przegląd. Argumentowano ponadto, że Komisja podlega podwyższonym wymogom w zakresie należytych procedur w związku z dostosowaniem jej procedur do pandemii COVID-19, co nie zostało uwzględnione przez Komisję w jej ostatecznych ustaleniach. Przedsiębiorstwo MEGlobal Americas odniosło się w tym względzie do ostatniego zdania zawiadomienia Komisji w sprawie skutków pandemii COVID-19, w którym stwierdzono, że Komisja zwróci szczególną uwagę na przestrzeganie wymogów w zakresie należytych procedur i przejrzystości.

- (15) Jak wyjaśniono w motywie 10 celem sprawozdań dotyczących zdalnej kontroli krzyżowej jest dostarczenie stronom merytorycznego sprawozdania dotyczącego zdalnej kontroli krzyżowej, a w szczególności określenie, które informacje można zweryfikować, a których nie. Sprawozdania nie zawierają żadnych wniosków co do ostatecznego traktowania przez Komisję faktów uzyskanych podczas zdalnej kontroli krzyżowej. Przedsiębiorstwo MEGlobal Americas nigdy nie wykryło w sprawozdaniach dotyczących zdalnej kontroli krzyżowej żadnych błędów merytorycznych i nigdy nie zwróciło się o dodatkowy czas na przedstawienie uwag do tych sprawozdań. W swoich uwagach do rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych odniosło się po prostu do ustaleń zawartych w sprawozdaniu dotyczącym zdalnej kontroli krzyżowej. Komisja zauważa, że przedsiębiorstwo MEGlobal Americas nie precyzuje, czego dokładnie Komisja nie uwzględniła w swoich ostatecznych ustaleniach dotyczących wymogów w zakresie należytych procedur. W związku z tym argument ten został odrzucony.

1.5. Uwagi dotyczące wszczęcia postępowania

- (16) Po nałożeniu środków tymczasowych rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej powtórzył swoje uwagi zgłoszone przed nałożeniem środków dotyczących wszczęcia dochodzenia. Twierdził, że skarga nie spełniała wymogów art. 5.2 porozumienia antydumpingowego („porozumienie antydumpingowe”), ponieważ 1) nie zawierała wystarczających dowodów na występowanie dumpingu w okresie badanym; 2) zawierała ocenę skutków przywozu z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej łącznie bez odpowiedniego uzasadnienia; 3) nie dokonano w niej obiektywnej oceny istnienia istotnej szkody, ponieważ okres objęty dochodzeniem pokrywał się z poprzednim rokiem kalendarzowym; oraz 4) skarżący nie przedstawił dowodów na związek przyczynowy. Ponadto rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej uznał, że Komisja nie odniosła się do tych uwag w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, ponieważ przedstawiła jedynie uwagi ogólne. Rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej odniósł się w tym zakresie do sprawozdania zespołu orzekającego w sprawie *Gwatemala – Cement II* ⁽³⁾, argumentując, że wnioski nieoparte faktami nie stanowią dowodów wymaganych w art. 5.2 porozumienia antydumpingowego, a niedokładne informacje również nie kwalifikują się jako dowody, a zatem dochodzenie nie powinno zostać wszczęte. Ponadto rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej stwierdził, że wszczynając to dochodzenie w oparciu o brak dowodów w skardze, Komisja działa niezgodnie z art. 5.3 porozumienia antydumpingowego i odniósł się w tym zakresie do sprawozdania zespołu orzekającego w sprawie *US – Softwood Lumber V* ⁽⁴⁾. Argumentował, że Komisja powinna była zakwestionować dokładność i adekwatność twierdzeń skarżącego, w szczególności nieopartych informacjami, oraz informacji przedstawionych na poparcie twierdzeń skarżącego, gdy są w sposób oczywisty niezgodne z prawdą. Rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej dodał, że z uwagi na fakt, że dochodzenie nie zostało wszczęte zgodnie z postanowieniami art. 5 porozumienia antydumpingowego, pierwszy warunek nałożenia cła antydumpingowego na podstawie art. 7.1 lit. i) porozumienia antydumpingowego nie został spełniony, a zatem żadne cło antydumpingowe nie powinno być nakładane na przywóz glikolu etylenowego pochodzącego z Królestwa Arabii Saudyjskiej.
- (17) Komisja uznaje, że wszczęcie dochodzenia było uzasadnione i w pełni spełniało kryteria zawarte w porozumieniu antydumpingowym. W szczególności w przypadku obliczenia dumpingu dowody przedstawione przez skarżącego dotyczące kosztów uznano za wystarczająco adekwatne i dokładne, aby ustalić wartość normalną, biorąc pod uwagę normę prawną mającą zastosowanie w momencie wszczęcia dochodzenia. W istocie, jak przypomina rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej, w sprawozdaniu zespołu orzekającego *US – Softwood Lumber V* wyjaśniono, że: „wniosek powinien zawierać informacje, które są odpowiednio dostępne wnioskodawcy, aby uzasadnić jego twierdzenie, dotyczące między innymi domniemanego dumpingu, co oznacza, że nie ma potrzeby, by wniosek zawierał wszystkie informacje odpowiednio dostępne wnioskodawcy, a jedynie informacje na poparcie przypadku *fumus boni iuris*”. W tym przypadku skarżący przedstawił informacje, które były mu zasadniczo dostępne, dotyczące procesu produkcji produktu objętego postępowaniem. Informacje te były ilościowo i jakościowo wystarczające do wsparcia obliczenia wartości normalnej i marginesu dumpingu. Fakt, że skarżący nie dostarczył dokładnych informacji dotyczących pełnego łańcucha produkcyjnego produktu objętego postępowaniem w Królestwie Arabii Saudyjskiej, nie oznacza, że dowody musiały zostać uznane za niewystarczające, jak zasugerował rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej. Wymagania aby skarżący dostarczył dodatkowe i bardziej precyzyjne informacje, które nie są odpowiednio dostępne skarżącemu, przeniosłoby ciężar faktycznego dochodzenia z organu prowadzącego dochodzenie na skarżącego. W istocie zespół orzekający w *US – Softwood Lumber V* podkreślił, że wymagane dowody należy przedstawić jedynie „w zakresie odpowiednio dostępnym wnioskodawcy” i że język ten „miał na celu uniknięcie nakładania na wnioskodawcę nadmiernego obciążenia polegającego na przedstawieniu informacji, które nie są dla niego odpowiednio dostępne” ⁽⁵⁾. Ponadto Komisja zauważa, że chociaż rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej sugeruje, iż informacje przedstawione przez skarżącego sprowadzały się do stwierdzeń nieopartych faktami, nie wskazuje precyzyjnie, do których stwierdzeń zawartych w skardze się odnosi, a jedynie czyni ogólną uwagę. W związku z tym Komisja podtrzymuje, że skarżący przedstawił wystarczające dowody na istnienie dumpingu uzasadniające wszczęcie dochodzenia.

⁽³⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, *Gwatemala – ostateczne środki antydumpingowe nałożone na Grey Portland Cement z Meksyku*, WT/DS156/R, pkt 8.53.

⁽⁴⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, *Stany Zjednoczone - Ostateczne stwierdzenie istnienia dumpingu w Softwood Lumber z Kanady*, (US – Softwood Lumber V), WT/DS264/R, pkt 7.87.

⁽⁵⁾ Zob. sprawozdanie zespołu orzekającego WTO, *US – Softwood Lumber V*, WT/DS264/R, pkt 7.54-7.55 (podkreślenie oryginalne), oraz sprawozdanie zespołu orzekającego WTO, *Gwatemala – Ostateczne środki antydumpingowe nałożone na Grey Portland Cement z Meksyku („Gwatemala – Cement II”)*, WT/DS156/R, 24 października 2001 r., pkt 8.35 oraz wyrok z dnia 20 czerwca 2001 r., Euroalliances, T-188/99, ECLI:EU:T:2001:166, pkt 52.

- (18) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej powtórzył swoje uwagi dotyczące wszczęcia dochodzenia zgłoszone przed nałożeniem środków tymczasowych. Ponownie argumentował, że skarga nie spełnia wymogów art. 5.2 porozumienia antydumpingowego ze względu na cztery punkty wymienione w motywie 16. Argumentował ponadto, że skarga nie zawiera informacji odpowiednio dostępnych dla skarżącego i nie dostarcza wystarczających dowodów na wystąpienie dumpingu. W szczególności rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej argumentował, że skarga nie zawiera informacji na temat cen krajowych glikolu etylenowego, które byłyby odpowiednio dostępne dla skarżącego. Ponadto rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej argumentował, że skarżący obliczył wartość normalną na podstawie danych uzyskanych od dwóch producentów unijnych, którzy sztucznie zawyżyli wartość normalną.
- (19) Komisja nie zgodziła się z tymi stwierdzeniami. Skarżący wyjaśnił, że rynek krajowy glikolu etylenowego w Królestwie Arabii Saudyjskiej jest bardzo mały w porównaniu z wielkością wywozu, a publicznie dostępne informacje są ograniczone. Z tego względu informacje o cenach nie będą reprezentatywne. W związku z tym skarżący skonstruował wartość normalną dla Królestwa Arabii Saudyjskiej w oparciu o koszt produkcji powiększony o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zyski. W skardze wyjaśniono również, że proces produkcji glikolu etylenowego jest podobny we wszystkich państwach oraz że nie ma znaczących różnic między procesami produkcji w Unii i w Królestwie Arabii Saudyjskiej. Ponadto skarżący uzyskał od producentów unijnych dane dotyczące wielkości konsumpcji materiałów wymaganych do produkcji glikolu etylenowego, takich jak surowce, energia, siła robocza itp. Ponadto skarżący uzyskał w Królestwie Arabii Saudyjskiej dane dotyczące każdego materiału, w odniesieniu do którego są dostępne publiczne dane, a w przypadku niektórych czynników produkcji, w przypadku których nie były dostępne dane publiczne, dane zostały oszacowane na racjonalnej podstawie. W sekcji B.2.1.2 skargi wyjaśniono źródło danych dla każdego materiału. Wartość normalną skonstruowano zatem w oparciu o ceny materiałów w Królestwie Arabii Saudyjskiej, w oparciu o informacje odpowiednio dostępne dla skarżącego i wskazujące w wystarczającym stopniu na występowanie dumpingu. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.

1.6. Kontrola wyrywkowa

- (20) Przedsiębiorstwo MEGlobal Americas twierdziło, że włączenie go do próby amerykańskich producentów eksportujących jest nieuzasadnione ponieważ dokonywało ono jedynie ograniczonej liczby wysyłek do Unii w okresie objętym dochodzeniem oraz że wysyłek tych dokonywano z powodu niezdolności jednego ze skarżących do dostarczenia glikolu etylenowego do MEGlobal Europe GmbH („MEGlobal Europe”).
- (21) Komisja zauważa, że MEGlobal Americas nie zgłosiło uwag, ani tym bardziej sprzeciwu wobec decyzji o objęciu próbą w okresie przewidzianym na zgłaszanie uwag po jej ogłoszeniu, jak określono w sekcji 5.3.1.1 lit. a) zawiadomienia o wszczęciu. Komisja podkreśla, że kontrola wyrywkowa została przeprowadzona w pełnej zgodności z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, a dochodzenie zostało ograniczone do rozsądnej liczby stron w oparciu o największą reprezentatywną wielkość wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie, wielkość sprzedaży krajowej każdego producenta eksportującego oraz zdolność producentów eksportujących do współpracy poprzez dostarczenie danych dotyczących okresu objętego dochodzeniem. W okresie objętym dochodzeniem LCLA oraz MEGlobal Americas byli dwoma największymi eksporterami do Unii, którzy wyrazili gotowość do zostania włączonymi do próby. Ponadto powód, dla którego strony dokonują eksportu, nie ma znaczenia w przypadku decyzji w sprawie kontroli wyrywkowej. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (22) Skarżący zaznaczył, że w formularzu kontroli przedsiębiorstwo Sasol Chemicals North America LLC („Sasol”) nie zgłosiło żadnego eksportu do Unii w okresie objętym dochodzeniem, natomiast przedsiębiorstwo Helm było znane jako wieloletni dystrybutor glikolu etylenowego produkowanego przez Sasol na całym świecie, w tym w Unii. Ponadto zauważono, że Helm złożył odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, zgłaszając sprzedaż w Unii produktu objętego postępowaniem pochodzącego z USA. Skarżący uznał zatem, że mogło dojść do sprzedaży eksportowej firmy Sasol z przeznaczeniem do konsumpcji w Unii i dlatego wystąpił z wnioskiem do Komisji o zbadanie czy glikol etylenowy produkowany przez Sasol w USA był wywożony do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstw handlowych, takich jak Helm, a w konsekwencji o ocenę, czy średni ważony margines dumpingu próby zastosowany wobec Sasol był uzasadniony.
- (23) W formularzu kontroli wyrywkowej Sasol zadeklarował, że dokonywał eksportu tylko za pośrednictwem Helm. Helm potwierdził to oświadczenie oraz przedstawił wielkość tej sprzedaży. Komisja postanowiła nie włączać do próby przedsiębiorstwa Sasol, ponieważ wielkości te były niższe niż wielkości wywozu przedsiębiorstw LCLA i MEGlobal Americas. W związku z tym, jako współpracujący producent eksportujący, który nie został włączony do próby, cło antydumpingowe zastosowane wobec Sasol jest średnią ważoną próby.

- (24) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu, przedsiębiorstwo MEGlobal Americas podtrzymało swój argument przedstawiony w motywie 20. Argumentowało również, że szacowana wielkość wywozu glikolu etylenowego produkowanego przez Sasol w USA i wywożonego do Unii w OD była wyższa niż w przypadku MEGlobal Americas. Argumentowano, że glikol etylenowy produkowany przez Sasol był przywożony prawie wyłącznie przez przedsiębiorstwo Helm AG. W związku z tym przedsiębiorstwo MEGlobal Americas stwierdziło, że decyzja o włączeniu go do próby nie była oparta na dokładnych danych.
- (25) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Oprócz powodów wyjaśnionych w tym zakresie w motywach 21 i 23 Komisja zauważyła, że dane przedstawione przez MEGlobal Americas nie wskazywały źródła dostaw dla Helm AG, podczas gdy przedsiębiorstwo to prowadziło przywóz glikolu etylenowego z USA od kilku producentów, nie tylko od Sasol. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (26) Wobec braku innych uwag dotyczących objęcia próbą amerykańskich producentów eksportujących tymczasowe ustalenia zawarte w motywach 61 i 62 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.
- (27) Wobec braku uwag dotyczących objęcia próbą producentów eksportujących w Królestwie Arabii Saudyjskiej Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 63 i 64 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (28) W swoich uwagach do rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych CPME podtrzymał argument, że okres objęty dochodzeniem („OD”) wybrany przez Komisję nie obejmował okresu bezpośrednio poprzedzającego wszczęcie dochodzenia, tj. okresu od lipca do września 2020 r., a zatem stanowiło to naruszenie rozporządzenia podstawowego. Argument ten został odrzucony z powodów opisanych w motywie 70 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.
- (29) CPME twierdził ponadto, że uwzględnienie tego okresu wykazałoby brak istotnej szkody, jednak nie przedstawił żadnego dowodu w tym zakresie. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (30) Wobec braku innych uwag dotyczących okresu objętego dochodzeniem i okresu badanego Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywie 68 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

1.8. Ujawnienie ustaleń

- (31) Dnia 13 września 2021 r. Komisja poinformowała wszystkie zainteresowane strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glikolu etylenowego pochodzącego z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA („ostateczne ujawnienie”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ostatecznego ujawnienia. Komisja otrzymała uwagi od skarżącego, rządu Królestwa Arabii Saudyjskiej, przedsiębiorstw SABIC, MEGlobal Americas, LCLA, EMPC, Helm, Oxyde, Tricon i Arteco oraz od CPME. W oparciu o te uwagi Komisja zmieniła niektóre ustalenia, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe i poinformowała o tym wszystkie zainteresowane strony („dodatkowe ostateczne ujawnienie”) w dniu 4 października 2021 r.
- (32) Po ostatecznym ujawnieniu i dodatkowym ostatecznym ujawnieniu zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie swoich argumentów zgodnie z przepisami pkt 5.7 zawiadomienia o wszczęciu. W posiedzeniach wyjaśniających wzięły udział przedsiębiorstwa SABIC, MEGlobal Americas i LCLA.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Argumenty dotyczące zakresu produktu

- (33) SABIC podtrzymało argument, że glikol etylenowy pozagatunkowy był produktem drugiego wyboru, o niższej cenie w porównaniu z glikolem etylenowym najwyższej jakości, a rynek pozagatunkowego glikolu etylenowego był znacznie mniejszy niż rynek glikolu etylenowego najwyższego gatunku. Wniosek został odrzucony z powodów opisanych w motywie 79 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (34) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo SABIC podtrzymało swój argument, że Komisja powinna wyłączyć pozagatunkowy glikol etylenowy z zakresu dochodzenia z powodów przedstawionych w motywie 33. Przedsiębiorstwo SABIC stwierdziło, że Komisja nie odniosła się do tych argumentów.
- (35) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. W motywie 79 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wyraźnie wyjaśniła powody odrzucenia tego argumentu.
- (36) Wobec braku innych uwag dotyczących zakresu produktu tymczasowe ustalenia zawarte w motywach 71 i 79 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostały potwierdzone.

3. DUMPING

3.1. Królestwo Arabii Saudyjskiej

3.1.1. Informacje ogólne

- (37) Przedsiębiorstwo EMPC stwierdziło, że w motywie 80 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja określiła SABIC jako jedyną grupę przedsiębiorstw posiadającą sześć jednostek produkcyjnych w Królestwie Arabii Saudyjskiej. EMPC podkreśliło, że Yanpet jest spółką *joint venture* z udziałami w stosunku 50/50 między przedsiębiorstwem afiliowanym ExxonMobil (Mobil Yanbu Petrochemical Company Inc) a SABIC i EMPC ani żadne inne przedsiębiorstwo afiliowane ExxonMobil („ExxonMobil”) nie było częścią grupy przedsiębiorstw SABIC. Ponadto stwierdzono, że podczas gdy Yanpet prowadziła produkcję, wszelkie decyzje handlowe i cenowe dotyczące wielkości produkcji glikolu etylenowego przedsiębiorstwa ExxonMobil podejmowane były wyłącznie przez ExxonMobil oraz, że wszelkie decyzje handlowe i cenowe dotyczące wielkości produkcji glikolu etylenowego w SABIC były podejmowane wyłącznie przez SABIC. Dodano również, że EMPC i SABIC są konkurentami i że zgodnie z motywami 80–86 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych ogólnokrajowy margines dumpingu dla Królestwa Arabii Saudyjskiej został obliczony w oparciu o wartość normalną sprzedaży krajowej z zyskiem dokonywanej przez SABIC. W związku z tym w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych nałożono cło antydumpingowe na wielkości sprzedawane przez ExxonMobil w oparciu o wartość normalną określoną przy uwzględnieniu sprzedaży krajowej SABIC oraz cenę eksportową częściowo opartą na sprzedaży eksportowej SABIC. Dlatego też EMPC podlega cłu antydumpingowemu obliczonemu na podstawie danych pochodzących od niepowiązanego konkurenta, mimo że między SABIC a EMPC nie istnieje ryzyko obejścia środków.
- (38) Komisja uważa, że EMPC jest powiązane z SABIC na podstawie art. 127 ust. 1 lit. g) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁽⁶⁾, ponieważ przedsiębiorstwa te wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, osobę trzecią. Bezsporne jest, że Yanpet jest spółką *joint venture*, której udziały są równo podzielone między SABIC i ExxonMobil. EMPC i SABIC są w równym stopniu reprezentowane w zarządzie Yanpet, ponieważ każde z nich mianowało dyrektorów Yanpet. Jest to wyraźny sygnał, że SABIC i ExxonMobil sprawują nad nim wspólną i bezpośrednią kontrolę. Biorąc pod uwagę argument, że SABIC i ExxonMobil działają niezależnie oraz, że ryzyko obejścia środków nie występuje, Komisja zauważa, że EMPC nie uzasadniło tego argumentu, przedstawiając jedynie twierdzenia. Argument zostaje zatem odrzucony oraz Komisja uznaje SABIC i ExxonMobil za strony powiązane dla celów niniejszego dochodzenia.
- (39) Ponadto EMPC uznało, że Komisja naruszyła jego prawo do obrony, ponieważ EMPC nie miało wglądu w obliczenia wartości normalnej i ceny eksportowej SABIC.
- (40) Ponieważ Yanpet jest spółką *joint venture* w proporcji 50/50 z SABIC, nałożono na niego takie samo indywidualne cło antydumpingowe jak na grupę SABIC. Jak wyjaśniono w konkretnym ujawnieniu, Komisja nie może ujawniać EMPC poufnych informacji handlowych należących do SABIC (takich jak sprzedaż SABIC na rynku krajowym) zgodnie z ogólną praktyką ochrony tajemnic przedsiębiorstwa.
- (41) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu, przedsiębiorstwo EMPC podtrzymało swoje argumenty przedstawione w motywie 37. Ponadto przedsiębiorstwo EMPC niesłusznie twierdziło, że w motywie 38 Komisja stwierdziła, że przedstawiony przez EMPC opis spółki *joint venture* Yanpet opiera się jedynie na twierdzeniach. W rzeczywistości Komisja stwierdziła, że argument EMPC dotyczący niewystępowania ryzyka obejścia środków oparto jedynie na twierdzeniach. Przedsiębiorstwo EMPC twierdziło również, że zgodnie z umową marketingową między EMPC i Yanpet przedsiębiorstwa EMPC i SABIC wprowadzają do obrotu i sprzedają glikol etylenowy produkowany przez Yanpet całkowicie niezależnie.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- (42) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak wyjaśniono w motywie 38, Yanpet jest spółką *joint venture* kontrolowaną wspólnie i bezpośrednio przez SABIC i ExxonMobil. Ponadto z niektórych postanowień umowy marketingowej między EMPC i Yanpet wynika, że istnieje wysokie ryzyko obejścia środków w przypadku uzyskania przez SABIC i EMPC różnych indywidualnych stawek celnych. Szczegółowe wyjaśnienia przekazano EMPC w konkretnym ujawnieniu, ponieważ obejmowały informacje poufne.
- (43) Ponadto przedsiębiorstwo EMPC powtórzyło swoje uwagi zawarte w motywie 39, nie przedstawiając żadnych nowych elementów.
- (44) Powyższy argument został odrzucony z powodów opisanych w motywie 40.

3.1.2. Wartość normalna

- (45) Komisja otrzymała uwagi od SABIC, rządu Królestwa Arabii Saudyjskiej i EMPC.
- (46) SABIC, rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej i EMPC zakwestionowały dostosowanie wartości propanu opisane w motywach 87–94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Przedsiębiorstwo SABIC odniosło się do ustaleń Komisji zawartych w zgodzie na połączenie przedsiębiorstw SABIC i Saudi Aramco (sprawa M.9410 – SAUDI ARAMCO/SABIC) ⁽⁷⁾.
- (47) Komisja ponownie oceniła swoje tymczasowe ustalenia. Komisja zauważyła, że w decyzji dotyczącej zgody na koncentrację przedsiębiorstw Saudi Aramco i SABIC uznano brak związku między tymi dwoma przedsiębiorstwami przed datą nabycia 70 % udziałów w SABIC zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”) ⁽⁸⁾. Wobec braku innych informacji świadczących o tym, że sprzedaż surowców nie odbywałaby się w warunkach pełnej konkurencji Komisja dokonała przeglądu ustalenia wartości normalnej dla SABIC w tym zakresie, stosując zgłoszony koszt propanu. Wynika z tego, że wartość normalna była oparta na średniej ważonej cen całkowitej sprzedaży krajowej podczas okresu objętego dochodzeniem, ponieważ wielkość sprzedaży produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od tych kosztów, stanowiła ponad 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego produktu.
- (48) Ponadto SABIC stwierdziło, że skoro Komisja przeanalizowała zarówno sprzedaż krajową, jak i wywóz do Unii na poziomie grupy przedsiębiorstw, jak opisano w motywie 80 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, powinna była uwzględnić koszty wszystkich powiązanych producentów, ustalając czy sprzedaż krajowa była z zyskiem. Przedsiębiorstwo argumentowało, że Komisja nie powinna porównywać sprzedaży krajowej i eksportowej wszystkich producentów jak gdyby byli jednym podmiotem, jednocześnie oceniając rentowność na podstawie poszczególnych producentów.
- (49) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Ocenianie rentowności sprzedaży krajowej w stosunku do kosztów produkcji przedsiębiorstw, które nie prowadzą sprzedaży krajowej, nie byłoby właściwe, a w toku dochodzenia ustalono, że nie wszystkie podmioty produkujące sprzedają glikol etylenowy na rynku krajowym.
- (50) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu, EMPC zwróciło się do Komisji o potwierdzenie, że (i) wykorzystano wszystkie rzeczywiste koszty produkcji, w tym rzeczywiste koszty surowców użytych do produkcji etylenu, zgłoszonych przez producentów eksportujących w Arabii Saudyjskiej oraz (ii) Komisja nie dokonała korekty kosztów żadnego surowca.
- (51) Komisja potwierdziła, że przy obliczaniu wartości normalnej wykorzystano zgłoszone koszty produkcji, w tym zgłoszone koszty surowców użytych do produkcji etylenu. Komisja nie dokonała korekty kosztów żadnego surowca.
- (52) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu, SABIC podtrzymało swoje twierdzenie zawarte w motywie 48, nie przedstawiając żadnych nowych elementów.

⁽⁷⁾ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020M9410&qid=1624532083284&from=PL>

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw), (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

- (53) Twierdzenie to zostało odrzucone z powodów opisanych w motywie 49.
- (54) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu skarżący nie zgodził się z decyzją Komisji dotyczącą wykorzystania ceny propanu zgłoszonej przez SABIC, jak stwierdzono w motywie 47. Po pierwsze, skarżący twierdził, że prawem mającym zastosowanie w dochodzeniach antydumpingowych jest rozporządzenie podstawowe, a nie rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, w którym określono inne kryteria i które pełni inne funkcje. W związku z tym, że zastosowanie mają inne kryteria prawne, przeniesienie ustaleń z jednych ram prawnych do innych było nielogiczne i niezgodne z prawem. Po drugie, stwierdzono, że normalne względy związane z koncepcją ceny wolnorynkowej nie mają zastosowania, ponieważ cena została ustalona przez rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej. Po trzecie, twierdzono, że przyjęcie przez SABIC stałej ceny propanu, która nie była „normalna” i nie odzwierciedlała w sposób rzeczywisty kosztów, było niezgodne z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Po czwarte, argumentowano również, że podczas dochodzeń prowadzonych w sprawie Rosji, Komisja dokonała korekty kosztów gazu, które również zostały ustalone przez rząd, a zatem stosowanie innych kryteriów wobec Arabii Saudyjskiej niż wobec Rosji w dochodzeniach w sprawie ochrony handlu jest dyskryminujące. Po piąte, twierdzono, że w sprawie M.9410 nie dokonano żadnych ustaleń w odniesieniu do propanu. Po szóste, stwierdzono, że w decyzji w sprawie koncentracji uznaje się istnienie integracji pionowej w zakresie dostaw wyższego i niższego szczebla łańcucha wartości glikolu etylenowego, ale decyzja w sprawie koncentracji nie odnosi się do charakteru powiązania pionowego, tj. do tego czy dostawy produktów wyższego szczebla między Saudi Aramco a SABIC odbywały się w warunkach pełnej konkurencji. Stwierdzono, że Komisja przeanalizowała tylko czy to powiązanie pionowe może doprowadzić do potencjalnego utrudnienia dostępu. Ponadto skarżący argumentował, że Saudi Aramco i SABIC są przedsiębiorstwami powiązаныmi, a ich transakcje nie są dokonywane w zwykłym obrocie handlowym.
- (55) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem i potwierdziła swoje ustalenia, że zastosowanie ceny propanu podanej przez SABIC jest w tym przypadku właściwe. Decyzja w sprawie koncentracji w szczególności odnosi się do powiązania pionowego między dwoma przedsiębiorstwami oraz decyzji dotyczących cen związanych z działalnością dwóch przedsiębiorstw podczas okresu objętego dochodzeniem. Na przykład w decyzji stwierdzono, że „jakakolwiek koordynacja działań przedsiębiorstwa SABIC z działaniami Saudi Aramco stanowiłaby wyzwanie i byłaby przeprowadzona bez szczegółowej wiedzy na temat cen, klientów i ogólnej strategii SABIC” (motyw 12) oraz że „relacje handlowe stron są ograniczone i odbywają się w warunkach pełnej konkurencji, strony dostarczyły dowody, że przynajmniej rynki dotknięte skutkami pionowymi, gdzie Saudi Aramco lub SABIC działają jako swoi dostawcy” (motyw 14). W związku z tym, Komisja potwierdziła swoją ocenę, jak wskazano w motywie 47 niniejszego rozporządzenia.
- (56) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia wartości normalnej, Komisja potwierdziła swoje ustalenia zawarte w motywach 81–93 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, poprawionego jak wskazano w motywie 47 niniejszego rozporządzenia.

3.1.3. Cena eksportowa

- (57) Komisja otrzymała uwagi od SABIC i EMPC na temat ustalenia ceny eksportowej.
- (58) SABIC zauważyło, że analiza Komisji jest niepełna, ponieważ uznano w niej cenę eksportową za niewiarygodną wyłącznie na podstawie istnienia powiązania między przedsiębiorstwami. SABIC odniosło się do sprawozdania zespołu orzekającego *US-OCTG (Korea)* ^(*). Według SABIC zespół ustalił, że o ile art. 2.3 porozumienia antydumpingowego, który odzwierciedla art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, nie nakłada obowiązku określenia wiarygodności ceny eksportowej, art. 2.3 porozumienia antydumpingowego nie pozwala organom prowadzącym dochodzenie na skonstruowanie ceny eksportowej gdziekolwiek występowało powiązanie. W swoich poufnych uwagach SABIC przekazało dodatkowe informacje, w tym wyjaśnienia dotyczące ich wewnętrznej polityki ustalania cen między powiązаныmi jednostkami.
- (59) Komisja ustaliła, że wyjaśnienia przekazane przez SABIC, odnoszące się do wewnętrznej polityki ustalania cen między powiązаныmi jednostkami, nie usprawiedliwiają odstępstwa od stosowania art. 2 ust. 9. Niniejsza ocena została ujawniona przedsiębiorstwu SABIC w konkretnym ujawnieniu, ponieważ zawierała poufne informacje handlowe. W oparciu o swoją ocenę, Komisja stwierdziła, że w rozpatrywanym przypadku cena eksportowa jest niewiarygodna ze względu na powiązanie między eksporterem, przedsiębiorstwem handlowym i importerem. W związku z tym argument ten został odrzucony.

^(*) Sprawozdanie zespołu orzekającego, Stany Zjednoczone – Anti-dumping measures on Certain Oil Country Tubular Goods from Korea [Środki antydumpingowe nałożone na niektóre przewody i rury głębinowe z Korei], (WT/DS488/R), sekcja 7.147.

- (60) Ponadto SABIC twierdziło, że cena eksportowa nie powinna być skonstruowana na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego i nie powinny być dokonywane żadne dostosowania transakcji między powiązаныmi stronami, w szczególności w odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, zważywszy że Komisja oceniła dumping na poziomie grupy przedsiębiorstw oraz że saudyjscy producenci eksportujący byli powiązani. SABIC twierdziło, że cena eksportowa musi być oparta na rzeczywistych cenach eksportowych po odliczeniu wszystkich zweryfikowanych kosztów sprzedaży.
- (61) Komisja zauważyła, że margines dumpingu faktycznie został obliczony na poziomie grupy przedsiębiorstw w tym znaczeniu, że wszystkie powiązane podmioty otrzymały taki sam indywidualny margines dumpingu oraz że wszystkie istotne transakcje wywozowe i sprzedaż krajowa zostały uwzględnione w obliczeniu marginesu dumpingu. Było to niezależne od faktu, że w rozpatrywanym przypadku ceny eksportowe musiały zostać dostosowane na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, ponieważ cena eksportowa była niewiarygodna, ze względu na powiązanie między eksporterem i importerem. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (62) SABIC i EMPC zakwestionowały wykorzystanie przez Komisję marży zysku w wysokości 6,89 % ustanowionej w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym PVA pochodzącego z Chin⁽¹⁰⁾, ze względu na poufność danych współpracujących importerów. SABIC wystąpiło do Komisji o wykorzystanie informacji związanych z rentownością SABIC Petrochemicals B.V (SPC) i SABIC Italia (SI), które zostały zweryfikowane. SABIC i EMPC twierdziły, że wskaźnik zysku zastosowany przez Komisję nie był uzasadniony w rozumieniu art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, ponieważ dotyczył innego produktu, przywozu z innego kraju i innego okresu. SABIC stwierdziło również, że marża zysku zastosowana przez Komisję nie odzwierciedlała rzeczywistych funkcji i ryzyka SPC i SI.
- (63) Komisja nie uznaje marży zysku powiązanego importera i/lub powiązanego przedsiębiorstwa handlowego za rozsądną, ponieważ ma na nią wpływ powiązanie z przedsiębiorstwami, od których kupują oni glikol etylenowy. Na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego za właściwe uznaje się zastosowanie rozsądnej marży zysku niezależnie od rzeczywistego zysku wynikającego z ceny transferowej, aby uniknąć zakłóceń, które mogą powstać na skutek ceny transferowej. Ponadto po wprowadzeniu środków tymczasowych, Komisja zamierzała zorganizować zdalne kontrole krzyżowe razem z dwoma współpracującymi importerami, ale nie byli oni dostępni, jak stwierdzono w motywie 8. Wobec braku jakichkolwiek innych danych w aktach sprawy, które mogłyby być wykorzystane, Komisja zdecydowała zastosować marżę zysku użytą na etapie tymczasowym, jak opisano w motywie 97 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.
- (64) SABIC twierdziło również, że odliczenie marży zysku niepowiązanego importera od sprzedaży dokonanej za pośrednictwem powiązanego importera (SPC), jak również od sprzedaży zafakturowanej przez przedsiębiorstwo handlowe w Unii (SI), spowodowało powielenie danych.
- (65) Komisja zauważyła, że dwie marże zysku zostały uwzględnione do różnych celów i że były one odliczane oddzielnie. W przypadku sprzedaży eksportowej za pośrednictwem powiązanego importera w Unii, cena eksportowa została skonstruowana na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego na podstawie ceny, za jaką produkty przywożone zostały po raz pierwszy odsprzedane niezależnemu nabywcy lub SI. W takich przypadkach dostosowanie osiągniętych zysków było wykonane, aby ustanowić wiarygodną cenę eksportową. Natomiast prowizja dla powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Unii, które pełniło funkcję przedsiębiorstwa handlowego działającego na podstawie prowizji, została odliczona zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, co zostało szerzej omówione w motywie 79. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (66) W odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu SPC przydzieliło wszystkie koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne w oparciu o obrót. Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń SABIC twierdziło, że w związku z tym, że SPC jest zarówno producentem, jak i dystrybutorem, a większość jego siły roboczej i działań dotyczy produkcji chemikaliów i polimerów, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne powinny zostać z jednej strony przydzielone do produktów wytwarzanych przez SPC, a z drugiej strony do glikolu etylenowego będącego przedmiotem handlu. Dalej stwierdzono, że ta metoda alokacji dokładniej odzwierciedla strukturę środków.

⁽¹⁰⁾ Motyw 352 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1336 z dnia 25 września 2020 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych (poli)alkoholi winylowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 315 z 29.9.2020, s. 1).

- (67) Podczas zdalnej kontroli krzyżowej SABIC nie twierdziło, że alokacja kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych jest niedokładna. Biorąc pod uwagę, że zdalna kontrola krzyżowa została przeprowadzona na podstawie wstępnie przedstawionej metody alokacji, Komisja nie była w stanie przeprowadzić kontroli krzyżowej nowo przedstawionej tabeli i kilku nowych kluczy do ustalenia wkładu zastosowanych w tym zakresie. Z tego powodu argument zostaje odrzucony.
- (68) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu SABIC podtrzymało swoje twierdzenie zawarte w motywie 58, argumentując, że powiązania między powiązаныmi przedsiębiorstwami nie miały wpływu na cenę eksportową płaconą producentom, a producentom zapłacono ceny rzeczywiste płacone przez niepowiązanych nabywców w Unii po odliczeniu kosztów wszystkich poniesionych kosztów sprzedaży. Argument ten został również powtórzony przez rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej. W ofercie opatrzonej klauzulą poufności SABIC przedstawiło w tym względzie umowę marketingową między SABIC a jednym z powiązanych producentów.
- (69) Komisja zauważyła, że umowa ta nie obejmowała sprzedaży do Unii. Niemniej jednak, nawet gdyby warunki tej umowy miały zastosowanie do sprzedaży SABIC na rynku unijnym, nie spowodowałyby to zmiany oceny Komisji zawartej w motywie 59. Więcej szczegółów dotyczących oceny Komisji zostało dostarczonych SABIC w konkretnym ujawnieniu, ponieważ zawiera ona poufne informacje handlowe.
- (70) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu, SABIC, EMPC oraz rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej podtrzymali swoje twierdzenie zawarte w motywie 62, dotyczące stosowania przez Komisję marży zysku w wysokości 6,89 %. SABIC stwierdziło, że brak innych danych w aktach sprawy nie jest prawdą, ponieważ SABIC przedłożyło dwa niezależne zbiory danych, które Komisja mogła wykorzystać do ustalenia marży zysku importerów niepowiązanych.
- (71) Zauważono, że pierwszym zbiorem danych było sprawozdanie sporządzone przez Deloitte, które zostało przedłożone przez SABIC tylko w ofercie opatrzonej klauzulą poufności. Ponadto w sprawozdaniu obliczono średnią marżę rentowności 17 przedsiębiorstw, który zostały określone jako porównywalne do przedsiębiorstw SABIC w latach 2016–2018. Tylko pięć z nich znajdowało się na terenie Unii. Spośród tych pięciu przedsiębiorstw na terenie Unii tylko jedno z nich było importerem, a pozostałe zajmowały się dystrybucją i sprzedażą chemikaliów. Ponadto według tego sprawozdania średnia marża rentowności importera znajdującego się w Unii w latach 2016–2018 była wyższa niż marża rentowności w wysokości 6,89 % stosowana przez Komisję. Ponadto drugi zbiór danych był w rzeczywistości informacją finansową na temat czterech przedsiębiorstw, które według SABIC były dystrybutorami. Nie dostarczono żadnych informacji na temat kryteriów zastosowanych przez SABIC przy wyborze tych przedsiębiorstw. W związku z tym Komisja uznała, że marża zysku zastosowana na etapie tymczasowym, jak opisano w motywie 97 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, jest najbardziej racjonalnym źródłem danych dostępnych w aktach sprawy.
- (72) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu SABIC podtrzymało swoje twierdzenie zawarte w motywie 66, że Komisja powinna zastosować zmieniony odsetek kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych SPC. Argument ten został również powtórzony przez rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej. SABIC twierdziło, że z uwagi na fakt, że SPC jest zarówno producentem jak i dystrybutorem, a większość jego siły roboczej i działań koncentruje się na produkcji chemikaliów i polimerów, bardziej odpowiednia była alokacja kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych do produktów wyprodukowanych przez SPC oraz glikolu etylenowego i innych wyrobów będących przedmiotem handlu w oparciu o liczbę pracowników zatrudnionych przy poszczególnych działaniach. Ponadto SABIC twierdziło, że Komisja nie jest zobowiązana do przeprowadzenia kontroli krzyżowej nowej metody alokacji, ponieważ użyty został tylko jeden klucz podziałowy, oraz że podczas zdalnej kontroli krzyżowej Komisja przeprowadziła kontrolę krzyżową danych dotyczących kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz danych dotyczących zatrudnienia.
- (73) Jeżeli alokacja wszystkich kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oparta jest na obrocie, Komisja nie jest zobowiązana do przeprowadzenia szczegółowej kontroli krzyżowej kosztów zgłoszonych w odniesieniu do sprzedaży produktu objętego postępowaniem na rynku unijnym, ponieważ taki sam procent kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przypisany jest do sprzedaży produktów na wszystkich rynkach. Jednak w przypadku zastosowania innej metody istnieje ryzyko niewłaściwej alokacji kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych produktu objętego postępowaniem sprzedawanego na rynku unijnym. W takim przypadku Komisja przeprowadza szczegółową kontrolę krzyżową zgłoszonych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Tak jest w przypadku zaktualizowanych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych przekazanych przez SABIC. Zgodnie z nową metodą SABIC zaktualizowało szereg kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, takich jak: koszty reklamy, koszty promocji handlowej, inne koszty (takie jak roszczenia, wierzytelności nieściągalne itd.), koszty finansowe i koszty związane z dochodem. Jednakże te rodzaje wydatków są w większym stopniu związane z wartością sprzedaży produktów niż z liczbą pracowników zaangażowanych w działalność związaną ze sprzedażą glikolu etylenowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (74) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu SABIC twierdziło, że odliczenie teoretycznej prowizji za sprzedaż dokonaną za pośrednictwem SI oznacza podwójne liczenie. Po pierwsze, argumentowało, że Komisja naruszyła art. 2 ust. 9, ponieważ skonstruowała cenę eksportową na podstawie ceny, za którą produkty przywożone zostały odsprzedane po raz pierwszy SI będącemu powiązaniem przedsiębiorstwem handlowym. Po drugie, argumentowało, że SI nie jest przedsiębiorstwem handlowym tylko dystrybutorem i w związku z tym dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) nie jest uzasadnione. Ponadto argumentowało, że praktyką Komisji jest dokonywanie korekty tylko raz, nawet w przypadku istnienia wielu powiązanych stron.
- (75) Komisja nie zgodziła się z tym stwierdzeniem. Bezsprzeczny jest fakt, że w przypadku kanałów sprzedaży SABIC sprzedaje produkt objęty postępowaniem niezależnym nabywcom w Unii, za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych działających jako importerzy i otrzymujących prowizje za swoje działania. W związku z tym Komisja musiała, po pierwsze, ustalić wiarygodną cenę eksportową na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, a po drugie, dostosować cenę eksportową w celu uwzględnienia prowizji płaconej przez SABIC na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. W odniesieniu do konstruowania ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9, Komisja odliczyła pierwszemu niezależnemu nabywcy koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne SPC od ceny odsprzedaży oraz rozsądną kwotę zysku osiąganą zwykle przez niezależnego importera. Komisja odliczyła koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne SI i rozsądną kwotę zysku, aby uwzględnić prowizję zapłaconą przez SABIC z tytułu sprzedaży do Unii. To, czy SI określone jest jako dystrybutor czy jako przedsiębiorstwo handlowe nie przeczy faktowi, że SI otrzymuje od SABIC prowizję z tytułu przedmiotowych przypadków sprzedaży i w związku z tym dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) jest uzasadnione. Bez uszczerbku dla powyższego Komisja zauważa, że w oparciu o informacje przekazane przez SABIC, SPC również otrzymuje prowizję od SABIC za sprzedaż w Unii. Komisja uznała, że dodatkowa korekta z tytułu tej prowizji byłaby nieuzasadniona, w szczególności wobec faktu, że koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz rozsądny zysk zostały już odliczone w odniesieniu do SPC przy konstruowaniu ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9. Dodatkowe dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i), mające na celu uwzględnienie prowizji zapłaconej przez SABIC, mogłoby zatem prowadzić do podwójnego naliczenia i dlatego nie została dokonana. Komisja uznaje, że konstruowanie i korekta dokonana odpowiednio na podstawie art. 2 ust. 9 i art. 2 ust. 10 lit. i) prowadzą do ceny, która zostałaby uzyskana, gdyby sprzedaż została przeprowadzona między niezależnymi przedsiębiorstwami. W związku z tym argument ten zostaje odrzucony.
- (76) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do określenia ceny eksportowej, Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 95–97 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3.1.4. Porównanie

- (77) Komisja otrzymała od SABIC uwagi na temat porównania ceny eksportowej i wartości normalnej.
- (78) Twierdzono, że odliczenie zarówno prowizji płaconych na pokrycie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku SPC i SP, i odpisy kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków tych przedsiębiorstw spowodowały powielenie.
- (79) Na etapie tymczasowym, Komisja odliczyła koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz rozsądny zysk od ceny sprzedaży SI na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego. SI pełniło funkcję przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. SI kupowało i odsprzedawało niepowiązanym nabywcom w Unii produkt objęty postępowaniem oraz otrzymywało prowizję z tytułu tej sprzedaży od producentów eksportujących. Ponadto na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego Komisja odliczyła koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz rozsądny zysk od cen sprzedaży SPC. Jednakże zarówno SI, jak i SPC uwzględnili wśród odpisów w swoich wykazach sprzedaży prowizje płacone przez producenta eksportującego na rzecz obu tych przedsiębiorstw. W związku z tym stwierdzono powielenie. Chociaż Komisja uznała, że faktycznie zapłacone prowizje nie były uzasadnione i że wpływ na nie miały relacje między SI i SPC a producentem eksportującym, Komisja zgodziła się, że poza dokonany już dostosowaniami te prowizje nie powinny zostać dodatkowo odliczone. Wysokość tych prowizji, zgłoszona jako dochód przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe, nie została zatem odliczona od cen sprzedaży SI i SPC jako odpis.
- (80) SABIC twierdziło ponadto, że objęcie pozagatunkowego glikolu etylenowego tym samym numerem kontrolnym produktu jak glikolu etylenowego najwyższego gatunku, zakłóci obliczenia dotyczące dumpingu.
- (81) Na początku dochodzenia Komisja zwróciła się do SABIC o zgłoszenie w kwestionariuszu pozagatunkowego glikolu etylenowego, który nie spełnia kryteriów gatunku włóknotwórczego glikolu etylenowego (typ A), jako gatunku niewłóknotwórczego glikolu etylenowego (typ B). Jednakże w okresie objętym dochodzeniem SABIC zgłosiło całą sprzedaż w Unii jako gatunek włóknotwórczy glikolu etylenowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (82) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu, SABIC podtrzymało swoje twierdzenie, że podwójne policzono opłatę marketingową, koszty sprzedaży, koszty ogólnymi i administracyjne oraz zyski SPC i SI. Argument ten został również powtórzony przez rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej.
- (83) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak wyjaśniono w motywie 79, Komisja skorygowała odpowiednie przypadki podwójnego liczenia. Szczegółowe wyjaśnienia zostały przekazane SABIC w konkretnym ujawnieniu, ponieważ zawierały informacje poufne.
- (84) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu SABIC podtrzymało swoje twierdzenie zawarte w motywie 80, nie przedstawiając żadnych nowych informacji w tej sprawie.
- (85) Argument został odrzucony z powodów opisanych w motywie 81.
- (86) Wobec braku jakichkolwiek innych uwag w zakresie porównania Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 102 i 103 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dostosowane zgodnie z wyjaśnieniami w motywie 79 niniejszego rozporządzenia.

3.1.5. Margines dumpingu

- (87) Komisja wykryła błąd pisarski w pliku obliczeniowym, w wyniku którego kilka transakcji sprzedaży SI przypadkowo nie zostało uwzględnionych w obliczeniach. Zostało to odpowiednio skorygowane.
- (88) Jak opisano w motywach 47, 79 i 87, następujące argumenty zostały przyjęte przez Komisję i pewne elementy wartości normalnej oraz ceny eksportowe zostały zaktualizowane.
- (89) W związku z tym ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Saudi Kayan Petrochemical Company (Saudi Kayan)	7,7
Yanbu National Petrochemical Company (Yansab)	7,7
Eastern Petrochemical Company (Sharq)	7,7
Saudi Yanbu Petrochemical Company (Yanpet)	7,7
Arabian Petrochemical Company (Petrokemya)	7,7
Jubail United Petrochemical Company (United)	7,7
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,7

3.2. Stany Zjednoczone Ameryki

3.2.1. Wartość normalna

- (90) Komisja otrzymała uwagi od MEGlobal Americas oraz LCLA.
- (91) MEGlobal Americas twierdziło, że wartość normalna musi być oparta na całej sprzedaży krajowej glikolu etylenowego (typu A i B), nawet jeśli w okresie objętym dochodzeniem MEGlobal Americas sprzedało do Unii tylko jeden typ glikolu etylenowego.
- (92) Komisja zauważyła, że w obliczeniach mających na celu ustalenie wartości normalnej należy uwzględnić numer kontrolny produktu, aby porównać identyczne typy glikolu etylenowego. Ponieważ przedsiębiorstwo nie dokonało wywozu produktu typu B, sprzedaż krajowa produktu typu B nie została uwzględniona w obliczeniach wartości normalnej produktu typu A. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

- (93) MEGlobal Americas twierdziło również, że Komisja nie uwzględniła efektów pandemii COVID-19 na ceny krajowe. MEGlobal Americas argumentowało, że Komisja zawyżyła wartość rynkową glikolu etylenowego poprzez pominięcie sprzedaży dokonanej podczas dużych wahań cen rynkowych spowodowanych pandemią COVID-19. Argumentowano, że część sprzedaży krajowej, której nie dokonano w zwykłym obrocie handlowym, miała miejsce w maju i czerwcu 2020 r., kiedy średnie ceny sprzedaży glikolu etylenowego spadły z powodu obowiązkowych blokad wprowadzonych w różnych regionach świata, w tym w Stanach Zjednoczonych. Według MEGlobal Americas, stwierdzenie, że ta sprzedaż nie była dokonana w zwykłym obrocie handlowym stanowiło naruszenie art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i art. 2.2.1 porozumienia antydumpingowego, które stanowią, że sprzedaż może zostać pominięta jako sprzedaż dokonywana poza zwykłym obrotem handlowym wyłącznie jeżeli sprzedaż została dokonana „w dłuższym okresie”. MEGlobal Americas argumentowało, że ten warunek nie został spełniony, ponieważ niekorzystna sprzedaż miała miejsce w okresie dwóch miesięcy, czyli w okresie krótszym niż sześć miesięcy określonych w art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, i zwróciło się do Komisji o uwzględnienie tych sprzedaży w określeniu wartości normalnej.
- (94) Komisja stwierdziła, że uwaga MEGlobal Americas opiera się na błędnej interpretacji art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W rzeczywistości artykuł określa warunki, które należy spełnić, aby pominąć niekorzystną sprzedaż przy określaniu wartości normalnej oraz zezwala Komisji na pominięcie niekorzystnej sprzedaży, jeżeli została dokonana „w dłuższym okresie i w znacznych ilościach.” W art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego wyjaśniono, że za dłuższy okres uznaje się zwykle okres jednego roku, a w żadnym przypadku nie jest to mniej niż sześć miesięcy. Termin „w dłuższym okresie i w znacznych ilościach” wskazuje, że Komisja musi zbadać niekorzystną sprzedaż w kontekście okresu objętego dochodzeniem wynoszącego zwykle jeden rok, a w żadnym przypadku nie krótszego niż sześć miesięcy. W przeciwieństwie do twierdzenia przedsiębiorstwa, art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego nie brzmi „podczas dłuższego okresu” lub „przez dłuższy okres” i w związku z tym Komisja nie jest zobowiązana do pomijania tylko tej niekorzystnej sprzedaży, która została dokonana zwykle w okresie jednego roku lub co najmniej sześciu miesięcy. W omawianym przypadku, Komisja zbadała sprzedaż w ramach przedłużonego okresu jednego roku (tj. okresu objętego dochodzeniem), a zatem postępowała zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (95) Komisja otrzymała również uwagi od LCLA, które twierdziło, że Komisja musi odliczyć dochód ze sprzedaży produktów ubocznych od kosztów produkcji glikolu etylenowego poniesionych przez LCLA. Według LCLA praktyką Komisji jest odliczanie dochodu, jaki przynoszą produkty uboczne, od kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem i w tym względzie odniosło się do postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu kwasu szczawiowego pochodzącego z Chin ⁽¹¹⁾. W związku z tym LCLA zwróciło się do Komisji o odliczenie przychodów ze sprzedaży produktów ubocznych od kosztów produkcji glikolu etylenowego.
- (96) Po nałożeniu środków tymczasowych, Komisja przeprowadziła dalsze dochodzenie, czy LCLA przedstawiło kompletne informacje w celu wykazania, że wszystkie przychody ze sprzedaży produktów ubocznych mogą i powinny być odliczone od kosztów produkcji glikolu etylenowego. Komisja uznaje, że przedsiębiorstwo zaksięgowo dochody ze sprzedaży produktów ubocznych w swoich zbadanych rachunkach finansowych w ramach przychodów z innych usług, jednak Komisja nie może pominąć faktu, że przedsiębiorstwo nie ujawniło ilości produktów ubocznych wyprodukowanych i sprzedanych w okresie objętym dochodzeniem. LCLA rozpoczęło produkcję glikolu etylenowego na dwa miesiące przed okresem objętym dochodzeniem i w związku z tym podczas tego okresu wytwarzało również produkty uboczne. Jedynie ilość produktów ubocznych wytworzonych w okresie objętym dochodzeniem powinna być odliczona od kosztów produkcji glikolu etylenowego w okresie objętym dochodzeniem, a w dokumentacji brak jest odpowiednich informacji na ten temat. Ponadto przedsiębiorstwo nie dostarczyło żadnych szczegółów dotyczących reguł rachunkowości odnoszących się do zapasów produktów ubocznych. Chociaż LCLA twierdziło, że nie było w stanie wyodrębnić kosztów produkcji produktów ubocznych, Komisja zauważa, że te produkty uboczne powstają w określonym momencie procesu wytwarzania glikolu etylenowego i w związku z tym możliwe byłoby przypisanie ich do ilości wytworzonego produktu, tak jak było to możliwe w przypadku innych producentów glikolu etylenowego. Ponadto Komisja nie może przyjąć stwierdzenia, że taki przydział nie jest możliwy, jeżeli przedsiębiorstwo nie podjęło żadnych starań w celu zapewnienia rozsądnej metody alokacji, co miało miejsce w przypadku innych przedsiębiorstw. Komisja zauważyła również, że istnieje problem z kosztem i odpowiadającą mu ceną produktów ubocznych. Ze względu na poufność tego argumentu dalsze szczegóły oceny Komisji zostały ujawnione LCLA w ramach konkretnego ujawnienia, ponieważ zawierają one poufne informacje handlowe. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/931 z dnia 28 czerwca 2018 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu szczawiowego pochodzącego z Indii i Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 (Dz.U. L 165 z 2.7.2018, s. 13).

- (97) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu MEGlobal Americas podtrzymało swoje twierdzenie zawarte w motywie 91. MEGlobal Americas twierdziło, że rozróżnienie między numerami kontrolnymi produktów A i B nie było istotne w przypadku glikolu etylenowego produkowanego i sprzedawanego przez MEGlobal Americas, ponieważ typ B nie był produkowany celowo.
- (98) MEGlobal Americas zgłosiło sprzedaż produktów typu A i B na rynku krajowym oraz produktu typu A na rynku eksportowym. Fakt, że MEGlobal Americas nie wyprodukowało produktu typu B celowo, nie ma znaczenia. Jak wyjaśniono w motywie 92, w obliczeniach służących ustaleniu wartości normalnej uwzględnia się numer kontrolny produktu, aby porównać rodzaje glikoli etylenowych, które są możliwe jak najbardziej podobne. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (99) MEGlobal Americas podtrzymało również swoje twierdzenie zawarte w motywie 93, nie dostarczając żadnych nowych istotnych informacji w tej sprawie.
- (100) Argument ten został odrzucony z powodów opisanych w motywie 94.
- (101) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu LCLA przedstawiło brakujące informacje opisane w motywie 96. Przedstawione informacje dotyczyły ilości produktów ubocznych wytworzonych w okresie objętym dochodzeniem i były zgodne z informacjami przedstawionymi przez inne strony i zostały uznane za wiarygodne. Komisja skorygowała zatem w dół koszt produkcji glikolu etylenowego o ilość produktów ubocznych wytworzonych w okresie objętym dochodzeniem, pomnożoną przez jednostkową cenę sprzedaży produktów ubocznych sprzedanych w okresie objętym dochodzeniem, co zostało sprawdzone podczas zdalnej kontroli krzyżowej. Ponadto całkowita wartość sprzedaży produktów ubocznych była zgodna ze zbadanymi sprawozdaniami finansowymi. Podczas badania zwykłego obrotu handlowego spadek kosztów produkcji spowodował wzrost wielkości sprzedaży z zyskiem na rynku krajowym, ale wciąż była ona mniejsza niż 80 % całości sprzedaży krajowej. W związku z tym wartość normalna została obliczona tylko jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem.
- (102) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia wartości normalnej dla amerykańskich producentów eksportujących, Komisja potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 108–115 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2.2. Cena eksportowa

- (103) Komisja otrzymała uwagi od MEGlobal Americas oraz LCLA.
- (104) MEGlobal Americas argumentowało, że ceny glikolu etylenowego stosowane przez powiązane przedsiębiorstwa były wiarygodne, ponieważ oparte były na danych pochodzących od osoby trzeciej i były cenami rynkowymi, więc musiały być zastosowane w określeniu marginesu dumpingu.
- (105) Ceny stosowane przez MEGlobal Americas wobec powiązanego przedsiębiorstwa MEGlobal International FZE („MEGlobal International”) oraz przez to ostatnie przedsiębiorstwo na rzecz przedsiębiorstwa powiązanego MEGlobal Europe nie są wiarygodne, ponieważ mają na nie wpływ powiązania tych przedsiębiorstw zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Dalsze szczegółowe informacje dotyczące oceny Komisji ujawniono przedsiębiorstwu MEGlobal Americas poprzez konkretne ujawnienie, ponieważ obejmowały one poufne informacje handlowe. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (106) MEGlobal Americas twierdziło również, że Komisja nie była zobowiązana do skonstruowania ceny eksportowej w odniesieniu do sprzedaży MEGlobal Europe powiązanemu przetwórcy Equipolymers GmbH („Equipolymers”) i powinna była zbadać wiarygodność tej sprzedaży. Odniosło się w tym względzie do metody zastosowanej w postępowaniu antydumpingowym dotyczącym przywozu politereftalanu polietylenu z Indii ⁽¹²⁾, w którym Komisja ustaliła, że ceny stosowane wobec przedsiębiorstwa powiązanego były zgodne z cenami stosowanymi wobec niepowiązanych nabywców, w odniesieniu do tych samych typów produktów w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym oraz że ceny stosowane wobec przedsiębiorstwa powiązanego były wiarygodne i mogły zostać wykorzystane do obliczenia ceny eksportowej. MEGlobal Americas twierdziło także, że gdyby Komisja zwróciła się o przekazanie informacji na temat sprzedaży między MEGlobal Europe a Equipolymers, ustaliłaby że ceny te były zbliżone do tych stosowanych wobec niepowiązanych nabywców. Ponadto twierdzono, że Komisja nie oparła swoich ustaleń na faktycznych informacjach dotyczących transakcji między MEGlobal Europe a Equipolymers. Co więcej twierdzono, że konstruowanie ceny eksportowej na podstawie kosztów produkcji politereftalanu etylenu nie było

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1292/2007 z dnia 30 października 2007 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii z politereftalanu polietylenu (PET) pochodzącej z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 oraz kończące częściowy przegląd okresowy zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, motywu 22 (Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 1).

uzasadnione, ponieważ produkcja politereftalanu etylenu jest złożona, a cena materiału takiego jak glikol etylenowy, nie może być odliczona od kosztów innych materiałów. Twierdzono ponadto, że metoda zastosowana przez Komisję nie była spójna z obowiązującymi regułami i zasadami rachunkowości, biorąc pod uwagę, że koszt produkcji zależy będzie od klasy produkowanego politereftalanu etylenu. MEGlobal Americas w poufnej wersji swoich uwag podniosło również dodatkową kwestię dotyczącą Equipolymers. Ocena Komisji dotycząca tej części wniosku została ujawniona MEGlobal Americas poprzez konkretne ujawnienie, ponieważ zawierała poufne informacje handlowe.

- (107) Komisja zauważyła, że sprawa ta różni się od precedensu przytoczonego przez MEGlobal Americas. W rzeczywistości w trakcie obecnego dochodzenia Komisja ustaliła, że cena MEGlobal Europe wobec nabywców niepowiązanych nie była zgodna z ceną MEGlobal Europe wobec nabywców powiązanych. Ponadto Komisja zwróciła się do Equipolymers o informacje, które uznała za istotne dla dochodzenia. Equipolymers faktycznie przedłożyło odpowiedź do załącznika I dotyczącego przedsiębiorstw powiązanych z producentem eksportującym i nic nie stało na przeszkodzie, aby w trakcie dochodzenia Equipolymers przedłożyło dodatkowe informacje, które uznało za niezbędne do uzasadnienia swoich twierdzeń. Ponadto w trakcie dochodzenia, MEGlobal Americas zwróciło się do Komisji z prośbą o niewykorzystywanie cen stosowanych między MEGlobal Europe i Equipolymers jako podstawy do określania cen eksportowych, ponieważ były to ceny powiązane, co stoi w sprzeczności z twierdzeniem MEGlobal Europe, że sprzedaż między MEGlobal Europe i Equipolymers odbywa się po cenach podobnych do cen stosowanych wobec nabywców niepowiązanych. Co więcej, ponieważ Komisja ustaliła cenę eksportową na podstawie całkowitego kosztu produkcji politereftalanu etylenu w okresie objętym dochodzeniem, jak opisano w motywie 121 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, oraz wyodrębniła całkowity koszt glikolu etylenowego z całkowitego kosztu produkcji politereftalanu etylenu, wykaz transakcji sprzedaży dotyczący zakupu glikolu etylenowego od MEGlobal przez Equipolymers nie był istotny dla tego obliczenia. W odniesieniu do twierdzenia, że produkcja politereftalanu etylenu jest złożona oraz że cena materiału, takiego jak glikol etylenowy, nie mogła być wyodrębniona z kosztów innych materiałów, Komisja uznała, że jest ono błędne, ponieważ w rzeczywistości Equipolymers przedstawiło koszt glikolu etylenowego, a także innych materiałów użytych do produkcji politereftalanu etylenu. W odniesieniu do twierdzenia, że metoda zastosowana przez Komisję była niespójna z obowiązującymi regułami i zasadami rachunkowości, biorąc pod uwagę, że koszt produkcji zależałby od klasy produkowanego politereftalanu etylenu, związek między obowiązującymi regułami i zasadami rachunkowości a klasą produkowanego politereftalanu etylenu nie jest jasny. Zgodnie z art. 2 ust. 9, Komisja była zobowiązana do skonstruowania ceny eksportowej w oparciu o racjonalne przesłanki.
- (108) Podobnie jak SABIC, MEGlobal Americas również twierdziło, że marża zysku użyta do skonstruowania ceny eksportowej nie była racjonalna oraz że Komisja powinna była opierać się na wskaźniku zysku przedstawionym przez MEGlobal Europe. Stwierdziło ono także, że Komisja nie ustaliła odpowiedniego związku między domniemaną poufnością danych związanych z niepowiązanym przywozem, ponieważ, jak podała, poziom współpracy niepowiązanych importerów/przedsiębiorstw handlowych był wysoki, a wykorzystanie marży zysku odnosiło się do różnych produktów chemicznych, przywożonych z różnych krajów i w różnym okresie. Twierdziło również, że art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie uprawnia Komisji do konstruowania ceny eksportowej opierając się na danych związanych z innym postępowaniem.
- (109) Z powodów wyjaśnionych w motywie 63, Komisja nie uznaje marży zysku powiązanego importera za racjonalną, ponieważ ma na nią wpływ związek z przedsiębiorstwami, od których kupowano glikol etylenowy. W związku z tym na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego uznaje się za właściwe zastosowanie rozsądnej marży zysku niezależnego od rzeczywistego zysku wynikającego z ceny transferowej, aby uniknąć zakłóceń mogących wyniknąć z ceny transferowej. Poziom współpracy opisany w motywie 283 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, odnosi się do wielkości przywozu dwóch współpracujących importerów niepowiązanych, w porównaniu z łącznym przywozem w okresie objętym dochodzeniem i nie ma nic wspólnego ze względami poufności dotyczącymi danych tych dwóch przedsiębiorstw. Z tego powodu Komisja oparła się na marży zysku zastosowanej w poprzednim postępowaniu, jak wyjaśniono w motywie 97 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Na tym etapie fakt ten pozostaje niezmienny po nieudanej próbie zorganizowania zdalnych kontroli krzyżowych obu przedsiębiorstw przez Komisję, jak wyjaśniono w motywie 8. Art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego uprawnia Komisję do skonstruowania ceny eksportowej na każdej innej uzasadnionej podstawie i w związku z tym nie zakazuje wykorzystania danych z poprzedniego postępowania. Ponadto Komisja zauważa, że MEGlobal Americas podało, że cena sprzedaży między MEGlobal Americas i MEGlobal International była oparta na pewnym wzorze, który obejmował domniemany zysk w warunkach pełnej konkurencji, który był znacznie wyższy niż zysk importerów niepowiązanych stosowany przez Komisję, jak stwierdzono w motywach 62 i 108. W związku z tym wobec braku alternatywnych danych w aktach sprawy, Komisja postanowiła wykorzystać marżę zysku użytą na etapie tymczasowym, jak opisano w motywie 97 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

- (110) MEGlobal Americas argumentowało, że MEGlobal Europe musi być uznane za dział eksportu MEGlobal Americas, ponieważ funkcjonuje w całości jako część globalnych działań MEGlobal, w tym MEGlobal Americas, a w związku z tym przy konstruowaniu ceny eksportowej, Komisja naruszyła art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, uwzględniając koszty inne niż rzeczywiste koszty sprzedaży.
- (111) Komisja zauważa, że tego argumentu nie wysunięto przed wprowadzeniem środków tymczasowych. Komisja zbadała jednak ten argument i zauważyła, że przedsiębiorstwo MEGlobal Europe ma siedzibę w Szwajcarii i że duża część jego zakupów glikolu etylenowego pochodziła od innego przedsiębiorstwa mającego siedzibę w Unii, a nie od MEGlobal Americas. Ponadto argument ten stoi w jawnej sprzeczności z tym, co przedsiębiorstwo MEGlobal Americas zadeklarowało w swoich oświadczeniach, w których nie tylko stwierdziło, że przedsiębiorstwo MEGlobal Americas dokonało jedynie kilku dostaw do Unii w okresie objętym dochodzeniem, ale także scharakteryzowało dostawy z MEGlobal Americas do MEGlobal Europe jako „stanowiące wyjątek”. Dochodzenie i oświadczenia przedsiębiorstwa wyraźnie wskazują, że MEGlobal Europe działa jako centrum dystrybucji i dostaw, którego głównym celem jest pozyskiwanie glikolu etylenowego na potrzeby działalności niższego szczebla, a nie wprowadzanie do obrotu i wywóz glikolu etylenowego produkowanego przez MEGlobal Americas. W związku z tym nie można traktować przedsiębiorstwa MEGlobal Europe jako dział eksportu przedsiębiorstwa MEGlobal Americas. Z tego powodu argument zostaje odrzucony.
- (112) Przedsiębiorstwo LCLA zwróciło się do Komisji o potraktowanie LCLA i Mitsubishi Corp jako niepowiązane strony. Przedsiębiorstwo LCLA przyznało, że Komisja przeprowadzi dalsze dochodzenie w sprawie tego związku i porozumień kompensacyjnych między nimi, jak stwierdzono w motywie 101 ⁽¹³⁾ rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ale powtórzyło, że zarzut skarżącego dotyczący związku między LCLA i Mitsubishi Corp jest bezpodstawny, ponieważ nie istnieje między nimi żaden związek ani porozumienie kompensacyjne.
- (113) Komisja przeprowadziła dalsze dochodzenie w sprawie istnienia domniemanych porozumień kompensacyjnych między LCLA a Mitsubishi Corp. Dochodzenie wykazało, że istnieje porozumienie, na podstawie którego LCLA stosuje szczególną politykę cenową w odniesieniu do niektórych transakcji sprzedaży z udziałem Mitsubishi Corp na rynku krajowym, jednak na tym etapie dochodzenie nie wykazało istnienia takiej praktyki na rynku Unii. Dalsze szczegółowe informacje dotyczące oceny Komisji ujawniono przedsiębiorstwu LCLA poprzez konkretne ujawnienie, ponieważ obejmowały one poufne informacje handlowe.
- (114) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo MEGlobal Americas powtórzyło swoje argumenty zawarte w motywach 104, 106, 108 i 110. Nie zgodziło się głównie z wnioskami Komisji opisanymi odpowiednio w motywach 105, 107, 109 i 111.
- (115) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu skarżący powtórzył swój argument, że Komisja powinna dalej badać ewentualne porozumienia kompensacyjne między LCLA a Mitsubishi Corp, jednak nie dostarczył w tej kwestii żadnych nowych istotnych dowodów, a w szczególności dowodów pokazujących, jak te domniemane porozumienia kompensacyjne wpłynęłyby na ceny.
- (116) Powyższy argument został odrzucony z powodów opisanych w motywie 113.
- (117) Wobec braku innych uwag dotyczących określenia ceny eksportowej dla amerykańskich producentów eksportujących Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 116–122 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2.3. Porównanie

- (118) Komisja ustaliła, że na etapie tymczasowym nie uwzględniła niektórych kosztów związanych z konstruowaniem ceny eksportowej dla MEGlobal Americas za sprzedaż za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Dubaju. Dlatego też dokonano dostosowania na podstawie art. 2 ust. 10 lit. i) w odniesieniu do sprzedaży za pośrednictwem tego powiązanego przedsiębiorstwa handlowego. Na podstawie informacji dostarczonych w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz podczas zdalnej kontroli krzyżowej ustalono, że funkcje przedsiębiorstwa handlowego w Dubaju były podobne do funkcji przedstawiciela pracującego na zasadzie prowizji. Dalsze szczegółowe informacje dotyczące oceny Komisji ujawniono przedsiębiorstwu MEGlobal Americas poprzez

⁽¹³⁾ Motywy 98–101 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczące określania ceny eksportowej dla LCLA błędnie umieszczono w sekcji 3.1.3 (Cena eksportowa dla Królestwa Arabii Saudyjskiej), podczas gdy odnoszą się one do określania ceny eksportowej dla USA (sekcja 3.2.3).

konkretne ujawnienie, ponieważ obejmowały one poufne informacje handlowe. Przedsiębiorstwo ponosiło odpowiedzialność za proces sprzedaży i otrzymywało marżę zysku za swoje usługi. Podstawę dostosowania stanowią koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne przedsiębiorstwa handlowego oraz marża zysku w wysokości 6,89 %, jak opisano w motywie 97 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wobec braku jakichkolwiek innych informacji marżę zysku uznano za uzasadnioną, jak wyjaśniono w motywie 109.

3.2.4. Marginesy dumpingu

- (119) Jak opisano w motywie 101, po przedstawieniu brakujących informacji skorygowano wartość normalną dla jednego producenta eksportującego.
- (120) W związku z tym ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Lotte Chemical Louisiana LLC	3,0
MEGlobal Americas Inc	46,7

4. SZKODA

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (121) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń przedsiębiorstwo SABIC powtórzyło swoją uwagę zawartą w motywach 135 i 139 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, że podmioty powiązane z producentami unijnymi dokonują przywozu glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej, i argumentował, że fakt, iż powiązane przedsiębiorstwa kontynuują przywóz glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej po wszczęciu dochodzenia, jest znakiem, że producenci unijni nie zamierzają zaspokoić potrzeb użytkowników.
- (122) Argument SABIC ma charakter czysto spekulacyjny i nie jest poparty żadnymi dowodami potwierdzającymi. Jak opisano w motywie 136 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, te przedsiębiorstwa powiązane dokonywały przywozu znikomych ilości glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej w okresie objętym dochodzeniem, a zatem nie można było wyciągnąć żadnych znaczących wniosków w tym względzie. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 139 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, przedmiotowy producent unijny nie współpracował, a w każdym razie był to bardzo drobny producent. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (123) Przedsiębiorstwo SABIC twierdziło również, że w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja stwierdziła, że dane niewspółpracujących producentów unijnych obliczono na podstawie badań rynkowych i dane te należy udostępnić zainteresowanym stronom.
- (124) Jak opisano w motywie 133 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, skarżący oszacował dane niewspółpracujących producentów unijnych na podstawie badań rynkowych. Komisja pragnie wyjaśnić, że część danych z badań rynkowych pochodzi z danych oszacowanych przez Wood Mackenzie Chemicals Global Supply Demand Analytics Service („Wood Mackenzie”), które są chronione prawami autorskimi, ale zostały w każdym razie udostępnione zainteresowanym stronom jako część dokumentacji udostępnionej do wglądu po uzyskaniu niezbędnego pozwolenia. W rzeczywistości w dniu 29 kwietnia skarżący otrzymał zgodę od Wood Mackenzie na ujawnienie całkowitej produkcji oraz całkowitej konsumpcji glikolu etylenowego w UE-28 ⁽¹⁴⁾ w latach 2017–2020, które włączono do nieopatrzonej klauzulą poufności akt dochodzenia ⁽¹⁵⁾. Niewielka różnica między wielkością produkcji podaną w tabeli 4 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych a wielkością produkcji oszacowaną przez Wood Mackenzie wynikała z faktu, że wielkość produkcji producentów unijnych objętych próbą opierała się na danych rzeczywistych, a nie na szacunkach. Niemniej jednak te dwa zbiory danych wykazują tę samą tendencję spadkową. Dane dotyczące konsumpcji oszacowane przez Wood Mackenzie są nieco wyższe niż odpowiednie dane przedstawione w tabeli 1 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ponieważ dane Wood Mackenzie dotyczą UE-28, podczas gdy w tabeli 1 wykorzystano dane dla UE-27.
- (125) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo SABIC podtrzymało swój argument zawarty w motywie 121, nie przedstawiając żadnych nowych informacji w tej sprawie.

⁽¹⁴⁾ W Zjednoczonym Królestwie nie produkuje się glikolu etylenowego.

⁽¹⁵⁾ t21.003640.

- (126) Powyższy argument został odrzucony z powodów opisanych w motywie 122.
- (127) Wobec braku jakichkolwiek innych uwag dotyczących definicji przemysłu Unii i unijnej produkcji, Komisja potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 132–140 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (128) Przedsiębiorstwo SABIC odniosło się do umowy swapowej opisanej w motywie 145 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i zwróciło się do Komisji o dostarczenie dodatkowych informacji na ten temat, twierdząc, że jeżeli umowy nie zawarto na podstawie warunków rynkowych, musiała mieć wpływ na wyniki przedmiotowego producenta unijnego.
- (129) Szczegółowe informacje dotyczące umowy swapowej obejmują poufne informacje handlowe, których Komisja nie może ujawnić. W każdym razie przedsiębiorstwo SABIC nie określiło, jakie dodatkowe informacje powinna ujawnić Komisja w tej kwestii. Jak wyjaśniono w motywie 145 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja oceniła, czy tendencja w zakresie rentowności lub ustalenie, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę, byłyby inne, gdyby w ocenie wskaźników mikroekonomicznych uwzględniono sprzedaż dokonywaną na podstawie umowy swapowej, i doszła do wniosku, że takie uwzględnienie nie miałoby wpływu na te ustalenia. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (130) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 141–147 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Konsumpcja w Unii

- (131) Przedsiębiorstwo SABIC twierdziło, że analiza konsumpcji w Unii była niewystarczająca, ponieważ Komisja nie wyjaśniła, dlaczego konsumpcja zmniejszyła się w okresie badanym.
- (132) Jak opisano w motywie 150 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, konsumpcja na wolnym rynku w Unii była stosunkowo stabilna i spadła zaledwie o 1 % w okresie badanym. Rynek sprzedaży wewnętrznej składa się ze sprzedaży na wewnętrzne potrzeby opisanej w motywie 180 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, która stanowiła głównie sprzedaż na rzecz branży chłodziw. Jak wyjaśniono w motywie 238 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, sprzedaż glikolu etylenowego na rzecz branży chłodziw spadła w okresie objętym dochodzeniem z powodu pandemii COVID-19. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (133) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo SABIC podtrzymało swój argument zawarty w motywie 131. Twierdziło ono również, że wyjaśnienia przedstawione w motywie 132 nie są poparte danymi przedstawionymi w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, ponieważ wielkość sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej zaczęła spadać w 2018 r., a najbardziej znaczący spadek w ujęciu bezwzględny miał miejsce w 2019 r., przed rozpoczęciem pandemii COVID-19. Co więcej, argumentowało ono, że chociaż rynek sprzedaży wewnętrznej jest mniejszy niż wolny rynek, nie jest on nieistotny, a zatem spadek sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej ma wpływ na wyniki producentów unijnych. Ponadto przedsiębiorstwo SABIC argumentowało, że podobne tendencje w spadku sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej i wolnym rynku w okresie badanym budzą wątpliwości, ponieważ Komisja potwierdziła, że spadek sprzedaży na rynku sprzedaży wewnętrznej nie był spowodowany przywozem z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA.
- (134) Komisja nie zgodziła się z tymi stwierdzeniami. Jak stwierdzono w motywie 226 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, sprzedaż na wewnętrzne potrzeby stanowiła jedynie 12,6 % produkcji przemysłu Unii. W związku z tym, jak stwierdzono w motywie 227 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, biorąc pod uwagę ograniczony rozmiar rynku sprzedaży wewnętrznej, zmiany na tym rynku nie przyczyniły się w żaden znaczący sposób do pogorszenia sytuacji przemysłu Unii ani nie wyjaśniają tego pogorszenia. Nic nie wskazywało na to, w jaki sposób segment rynku, który stanowi jedynie 12,6 % wielkości produkcji, mógłby mieć większy wpływ niż segment rynku, który stanowi 87,4 % wielkości produkcji. Dlatego też w tym przypadku to sprzedaż na wolnym rynku, a nie rynku sprzedaży wewnętrznej, miała znaczący wpływ na sytuację przemysłu Unii.
- (135) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 148–150 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.4.1. Ocena łączna skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (136) Przedsiębiorstwo SABIC i rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej powtórzyły swój argument, że skutków przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej nie należy łączyć z przywozem z USA, ponieważ: 1) przywóz z Królestwa Arabii Saudyjskiej nie odbywał się na rynku Unii po cenach dumpingowych; oraz 2) tendencje w zakresie wielkości i cen przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA były różne, co dowodzi, że przywóz z Królestwa Arabii Saudyjskiej nie konkurował z przywozem z USA, również ze względu na fakt, że Komisja ustaliła, iż glikol etylenowy jest towarem, a konkurencja opierała się w dużej mierze na cenie. Rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej odniósł się w tym względzie do sprawozdania zespołu orzekającego w sprawie WE – rury lub kształtki rurowe ⁽¹⁶⁾, w którym, zdaniem rządu, zespół stwierdził, że zasadniczo równoległy rozwój oraz zasadniczo podobna tendencja w zakresie wielkości i trendy cenowe mogą wskazywać na to, że przywóz można właściwie skumulować.
- (137) Jak wyjaśniono w motywie 152 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego określono dwa warunki dla łącznej oceny skutków przywozu z więcej niż jednego kraju. Pierwszym warunkiem jest to, że margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza poziom *de minimis* oraz że wielkość przywozu z każdego z tych krajów nie jest nieznaczna. W toku dochodzenia ustalono, że zarówno przywóz z Królestwa Arabii Saudyjskiej, jak i z USA odbywał się na rynku Unii po cenach dumpingowych, jak stwierdzono w motywach 89 i 120, a wielkość przywozu wyraźnie nie była nieznaczna, jak opisano w tabeli 2 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych i potwierdzono na etapie ostatecznym. Jeżeli chodzi o odniesienie panelu do tendencji w zakresie wielkości i trendów cenowych w sprawie WE – rury lub kształtki rurowe, panel uznał, że taka tendencja stanowi wskazówkę co do kumulacji, a nie stanowi warunku kumulacji. Drugim warunkiem jest to, aby łączna ocena skutków przywozu była właściwa po uwzględnieniu warunków konkurencji między produktami przywożonymi oraz warunków konkurencji między produktami przywożonymi a unijnym produktem podobnym. Jak opisano szczegółowo w motywie 154 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, warunki konkurencji między towarami przywożonymi po cenach dumpingowych z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej, towarami przywożonymi z państw, których dotyczy postępowanie, a produktem podobnym były zbliżone, a zatem ten warunek również został spełniony. W szczególności produkty przywożone w coraz większym stopniu konkurują ze sobą oraz z glikolem etylenowym wytwarzanym w Unii, ponieważ glikol etylenowy jest towarem jednorodnym bardzo wrażliwym na ceny, który jest sprzedawany podobnym kategoriom klientów i jest wykorzystywany w podobnych celach. Produkty te są także w pełni zamienne. Ani przedsiębiorstwo SABIC, ani rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej nie wyjaśniły, w jaki sposób glikol etylenowy pochodzący z Królestwa Arabii Saudyjskiej miałby nie być podobny do glikolu etylenowego z innych źródeł lub z Unii. Fakt, że tendencje w zakresie wielkości przywozu z obu krajów nie były identyczne, nie oznacza, że produktów tych nie sprzedawano w podobnych warunkach konkurencji. W rzeczywistości różnica w tendencjach w zakresie wielkości wskazuje w tym przypadku na coś zupełnie przeciwnego – udział w rynku Królestwa Arabii Saudyjskiej zaczyna spadać dokładnie wtedy, gdy wzrasta udział w rynku przywozu z USA, a dzieje się to wtedy, gdy ceny importowe USA spadają poniżej cen importowych Królestwa Arabii Saudyjskiej. Jest to normalny skutek konkurencji w przypadku towaru jednorodnego bardzo wrażliwego na ceny, jakim jest glikol etylenowy. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (138) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej i przedsiębiorstwo SABIC ponownie powtórzyły swoje uwagi dotyczące kumulacji przedstawione w motywie 136, nie przytaczając żadnych nowych dowodów.
- (139) Powyższy argument został odrzucony z powodów opisanych w motywie 137.
- (140) Wobec braku innych uwag dotyczących niniejszej sekcji, potwierdzono wnioski przedstawione w motywach 151–158 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (141) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej twierdził, że do analizy wielkości przywozu nie wykorzystano obiektywnej oceny zebranych dowodów, jak wymaga tego art. 3.1 porozumienia antydumpingowego, ani nie przedstawiono uzasadnionego i odpowiedniego wyjaśnienia na poparcie ustalenia, że nastąpił znaczący wzrost przywozu glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej lub z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA łącznie w rozumieniu art. 3.2 porozumienia antydumpingowego. W szczególności twierdzono, że wielkość przywozu glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej zmniejszyła się znacząco między 2018 r. a OD, a łączna wielkość przywozu glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA również zmniejszyła się w OD w porównaniu z 2019 r.

⁽¹⁶⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, Wspólnoty Europejskie – „Anti-Dumping Duties on Malleable Cast Iron Tube or Pipe Fittings from Brazil” [„Cła antydumpingowe na rury lub kształtki rurowe z żeliwa ciągliwego z Brazylii”], WT/DS219/R, pkt 7.242.

- (142) Komisja nie zgodziła się z tymi stwierdzeniami. Po pierwsze, jak wyjaśniono w motywie 156 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej został do celów ustalenia szkody zbadany w sposób łączny, ponieważ spełniono wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 161 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 38 % w okresie badanym. Co więcej, w tabeli 2 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych pokazano, że w latach 2017–2019 przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrastał z roku na rok. Fakt, że przywóz w OD zmniejszył się w porównaniu z 2019 r., nie zmienia faktu, że w okresie badanym przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł ogółem o 38 %.
- (143) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 159–161 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4.3. Ceny przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (144) Przedsiębiorstwa SABIC i MEGlobal Americas twierdziły, że Komisja nie powinna była wykorzystać „skonstruowanej wartości CIF” do obliczenia podcięcia cenowego i marginesu szkody, lecz rzeczywistą wartość CIF podaną przez te przedsiębiorstwa.
- (145) Komisja odrzuciła ten argument. Ponieważ cenę eksportową dla SABIC i MEGlobal Americas dostosowano zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, Komisja ustaliła „skonstruowaną wartość CIF” jako wartość faktur dla pierwszego niezależnego nabywcy, pomniejszoną o dostosowania do punktu CIF, pomniejszoną o koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz marżę zysku odliczoną od ceny eksportowej na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego dla przedsiębiorstw handlowych/importerów mających siedzibę w Unii. Ponieważ w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego odniesiono się do ceny eksportowej, Komisja stosuje przez analogię przepisy tego artykułu do obliczania konstruowanej ceny CIF w celu porównania jej z ceną unijną.
- (146) Ponadto na etapie tymczasowym Komisja błędnie odliczyła koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz marżę zysku przedsiębiorstw handlowych/importerów mających siedzibę poza Unią przy ustalaniu konstruowanej ceny CIF dla MEGlobal Americas. Zostało to odpowiednio skorygowane. Ustalenia dotyczące braku podcięcia cenowego w wyniku przywozu z USA na etapie tymczasowym nie uległy zmianie w wyniku tej korekty.
- (147) Przedsiębiorstwo SABIC twierdziło także, że nie rozumie, dlaczego Komisja nie mogła podać mu jego własnych cen rzeczywistych w obliczeniach podcięcia cenowego i marginesu szkody, a jedynie ich zakresy.
- (148) Wielkość wywozu i ceny stosowane przy obliczaniu podcięcia cenowego i marginesu szkody SABIC obejmowały również sprzedaż dokonywaną za pośrednictwem powiązanych spółek *joint venture* ExxonMobil i SPDC/Mitsubishi. Ze względu na poufność oraz zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego Komisja musiała ujawnić całkowitą wielkość i ceny w przedziałach, ponieważ przedsiębiorstwo SABIC miałoby możliwość odtworzenia poufnych danych dotyczących sprzedaży spółek *joint venture*.
- (149) Przedsiębiorstwa SABIC i MEGlobal Americas stwierdziły również, że nie zgadzają się z wnioskiem Komisji zawartym w motywie 168 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych – ponieważ ich zdaniem ceny glikolu etylenowego ustalali producenci i użytkownicy unijni, a nie eksporterzy – oraz że europejską cenę umowną ustalono w wyniku negocjacji między producentami unijnymi a ich klientami. Ponadto przedsiębiorstwa SABIC i MEGlobal Americas twierdziły, że wnioski Komisji zawarte w motywie 243 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi eksporterzy z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej, nawet jeżeli uzależniają swoją cenę sprzedaży na rynku Unii od europejskiej ceny umownej, obniżyli cenę sprzedaży glikolu etylenowego, zwiększając rabat oferowany kupującym, nie mają zastosowania do prowadzonej przez nie sprzedaży glikolu etylenowego, a zmiany cen były jedynie konsekwencją wahań europejskiej ceny umownej.
- (150) Przedsiębiorstwa SABIC i MEGlobal Americas zdają się sugerować, że rynek glikolu etylenowego w Unii jest w pewien sposób podzielony między producentów unijnych i eksporterów oraz że nie ma między nimi konkurencji. Przedsiębiorstwa SABIC i MEGlobal Americas nie dostrzegają, że nawet jeżeli tylko producenci unijni uczestniczą w badaniach prowadzonych przez firmy konsultingowe i dostarczają im niezbędnych informacji dotyczących ich umów sprzedaży w celu ustanowienia europejskiej ceny umownej, kiedy producenci unijni negocjują ceny na rynku Unii ze swoimi klientami, konkurencja z eksporterami ma wpływ na negocjacje cenowe. Producenci unijni konkurują z eksporterami, importerami i przedsiębiorstwami handlowymi, ponieważ użytkownicy mogą kupować glikol

etylenowy od każdego z nich. Presja wywierana przez eksporterów z państw, których dotyczy postępowanie, na rynek Unii spowodowała, że producenci unijni obniżyli ceny sprzedaży, aby utrzymać przynajmniej część swojego udziału w rynku, jak stwierdzono w motywach 188–190 i 213 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponieważ sprzedawcy każdego rodzaju wiążą swoją cenę sprzedaży z europejską ceną umowną, presja cenowa jest wywierana poprzez rabat, jak wyjaśniono szczegółowo w motywie 213. W związku z tym argument ten został odrzucony.

- (151) W uwagach zgłoszonych po ostatecznym ujawnieniu rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej stwierdził, że Komisja nie przedstawiła odpowiedniego wyjaśnienia dotyczącego zastosowania „skonstruowanej wartości CIF” do obliczenia podjęcia cenowego i marginesu szkody, poza tym, że zastosowała przez analogię art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej oraz przedsiębiorstwa SABIC i MEGlobal Americas stwierdziły, że art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego dotyczył określenia ceny eksportowej w celu ustalenia marginesu dumpingu, a nie marginesu szkody, i zwróciły się do Komisji, aby podstawę oceny skutków cenowych przywozu pochodzącego z KSA stanowiły ceny rzeczywiste tego przywozu.
- (152) Jeżeli chodzi o obliczenie podjęcia cenowego, Komisja uwzględniła moment, w którym przywóz zaczął stanowić konkurencję dla produktów producentów unijnych na rynku Unii, a zatem przyjrzała się cenie zakupu pierwszej niepowiązanej strony, ponieważ strona ta miała wybór, czy zaopatrywać się w obrębie przemysłu Unii czy u dostawców zagranicznych. W przypadku cen eksportowych dla powiązanych importerów zastosowano metodykę określoną w art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Analogicznie zastosowanie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego umożliwia określenie ceny, która jest całkowicie porównywalna z ceną stosowaną przy przeprowadzaniu oceny sprzedaży na rzecz niepowiązanych klientów, jak również porównywalna z ceną sprzedaży przemysłu Unii. W związku z tym zasadne jest, aby powiązany importer odliczył koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk od ceny odsprzedaży niepowiązanym klientom.
- (153) Takie odliczenie było również konieczne, aby umożliwić dokładne obliczenie zaniżania cen. Cena docelowa przemysłu Unii została ustalona na podstawie kosztów produkcji powiększonych o zysk docelowy, bez uwzględnienia tego, czy produkty były następnie sprzedawane w Unii klientom powiązanym czy niepowiązanym, i w związku z tym nie obejmowała również żadnych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku powiązanych podmiotów sprzedających w Unii.
- (154) W związku z powyższym argumenty te zostały odrzucone.
- (155) W uwagach przedstawionych po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo SABIC powtórzyło argument, że trzymało się europejskiej ceny umownej, a nie ją ustalało, że przedsiębiorstwo SABIC śledziło ceny na rynku Unii, a nie je ustalało, ponieważ ceny ustalali producenci i użytkownicy unijni.
- (156) Jak wyjaśniono w motywie 150, producenci unijni konkurują z eksporterami, importerami i przedsiębiorstwami handlowymi, ponieważ użytkownicy mogą kupować glikol etylenowy od każdego z nich. A zatem kiedy producenci unijni negocjują ceny na rynku Unii ze swoimi klientami, konkurencja z eksporterami ma wpływ na negocjacje cenowe. Ponadto przypomina się, że europejska cena umowna jest tylko jednym z elementów ostatecznej ceny i że podstawę konkurencji między stronami stanowią rabaty stosowane w odniesieniu do europejskiej ceny umownej. Argument ten został zatem odrzucony.
- (157) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 162–168 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.5.1. Uwagi ogólne

- (158) Przedsiębiorstwa SABIC, MEGlobal Americas oraz rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej twierdziły, że ocena szkody i związku przyczynowego na podstawie porównania danych za różne okresy – 2017 r., 2018 r., 2019 r. i lipiec 2019 r. – czerwiec 2020 r. (okres objęty dochodzeniem) nie dawała dokładnego i bezstronnego obrazu sytuacji, gdyż rok 2019 i okres objęty dochodzeniem w dużej mierze pokrywają się ze sobą. Rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej odniósł się w tym względzie do sprawozdania Organu Apelacyjnego w sprawie Meksyk – środki antidumpingowe w odniesieniu do ryżu⁽¹⁷⁾, w którym stwierdzono, że porównanie dwóch bardzo podobnych zbiorów danych nie może dawać „dokładnego i bezstronnego obrazu”, ponieważ nie pozwala na ustalenie tendencji określonych

⁽¹⁷⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego, „Mexico – Definitive Anti-Dumping Measures on Beef and Rice, Complaint with Respect to Rice” [„Meksyk – ostateczne środki antidumpingowe wprowadzone w odniesieniu do wołowiny i ryżu, Skarga w odniesieniu do ryżu”], WT/DS295/AB/R, pkt 183.

w obiektywny sposób. Ponadto argumentowano, że porównanie było zniekształcone z powodu sezonowego i cyklicznego charakteru sprzedaży glikolu etylenowego. Co więcej, twierdzono, że Komisja powinna była przeprowadzić analizę roczną, zamiast opierać swoją ocenę szkody przede wszystkim na porównaniu okresu objętego dochodzeniem i 2017 r., ponieważ tendencje nie były liniowe w okresie badanym.

- (159) Fakt, że część okresu objętego dochodzeniem częściowo pokrywała się z sześcioma miesiącami ostatniego pełnego roku kalendarzowego/budżetowego, nie zniekształcił oceny szkody i związku przyczynowego, ponieważ ocenę tę przeprowadzono w całym okresie badanym, jak ustalono w motywie 68 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ponadto domniemany sezonowy i cykliczny charakter sprzedaży glikolu etylenowego jest zminimalizowany przez fakt, że ocenę przeprowadza się w ciągu pełnych lat kalendarzowych, a OD także obejmuje 12 miesięcy. Oprócz tego podstawę oceny szkody nie stanowiło głównie porównanie okresu objętego dochodzeniem i 2017 r. Komisja wzięła pod uwagę zmiany wszystkich wskaźników makro- i mikroekonomicznych w całym okresie badanym. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (160) Przedsiębiorstwa SABIC i MEGlobal Americas twierdziły również, że fakt, iż Komisja nie podała w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych, że zweryfikowała dane dotyczące wskaźników makroekonomicznych przedstawione przez skarżącego, budzi wątpliwości co do dokładności tych informacji.
- (161) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. W rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja nieумыślnie pominęła fakt, że odpowiedzi na pytania zawarte w makrokwestionariuszu podane przez skarżącego sprawdzono metodą krzyżową w ramach procesu zdalnej kontroli krzyżowej. Niemniej jednak przedsiębiorstwa SABIC i MEGlobal Americas miały dostęp do wersji sprawozdania dotyczącego zdalnej kontroli krzyżowej nieopatrzonej klauzulą poufności w niepoufnych aktach dochodzenia, w którym to sprawozdaniu podano, że Komisja zweryfikowała krzyżowo makrokwestionariusz oraz powiązane odpowiedzi na pismo w sprawie uzupełnienia braków przedłożone przez skarżącego. Ponadto w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych Komisja wskazała zweryfikowaną odpowiedź skarżącego na pytania zawarte w kwestionariuszu jako źródło przy każdej tabeli zawierającej wskaźniki makroekonomiczne.
- (162) Przedsiębiorstwa SABIC i MEGlobal Americas twierdziły także, że Komisja wykorzystała dwa różne podzbiory danych do oceny wskaźników makroekonomicznych i mikroekonomicznych, co mogło doprowadzić do subiektywnych ustaleń i wniosków oraz nie spełniało wysokich standardów nałożonych w art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo MEGlobal Americas zwróciło się do Komisji o wykorzystanie do ustaleń danych dotyczących albo producentów objętych próbą, albo wszystkich producentów unijnych.
- (163) W przypadku gdy przemysł Unii składa się z dużej liczby producentów, Komisja musi przeprowadzić kontrolę wrywkową producentów unijnych zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Pomimo zastosowania kontroli wrywkowej Komisja ma jednak obowiązek dokonania oceny całego przemysłu Unii, a zatem wskaźniki makroekonomiczne ocenia się na poziomie całego przemysłu Unii. W celu zgromadzenia danych dotyczących wskaźników makroekonomicznych Komisja przesłała skarżącemu kwestionariusz, w którym zawarto wymagane informacje. Jak wyjaśniono w motywie 161, Komisja zweryfikowała krzyżowo te informacje w taki sam sposób, w jaki zweryfikowała krzyżowo informacje przedstawione przez producentów. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (164) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej i przedsiębiorstwo SABIC podtrzymało swój argument zawarty w motywie 158, nie podając żadnych nowych informacji w tej sprawie.
- (165) Dlatego też Komisja podtrzymuje swoje wnioski przedstawione w motywie 159.
- (166) Ponadto rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej argumentował, że Komisja nie przedstawiła żadnego uzasadnionego i odpowiedniego wyjaśnienia, dlaczego czynniki, które wykazywały pozytywne tendencje, nie miały wpływu na ogólny wniosek dotyczący stanu przemysłu Unii. Oprócz tego twierdzono, że kilka konkretnych ustaleń dotyczących sytuacji przemysłu Unii budzi wątpliwości co do dokładności i obiektywności analizy.
- (167) Komisja zauważyła, że rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej nie sprecyzował, do których czynników wykazujących pozytywne tendencje lub konkretnych ustaleń dotyczących sytuacji przemysłu Unii się odnosi. W związku z tym argument ten został odrzucony jako nieuzasadniony.

- (168) Ponadto rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej twierdził, że Komisja nie przedstawiła odpowiedniego wyjaśnienia, dlaczego wykorzystanie dwóch podzbiorów danych do oceny wskaźników makroekonomicznych i mikroekonomicznych nie zagroziłoby obiektywności oceny i ustaleń.
- (169) Komisja zauważyła, że rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej nie sprecyzował, dlaczego wyjaśnienia przedstawione w tym względzie w motywie 163 nie były odpowiednie. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (170) Ponadto rząd Królestwa Arabii Saudyjskiej i przedsiębiorstwo SABIC twierdziły, że Komisja nie przedstawiła zadowalającego wyjaśnienia dotyczącego wiarygodności informacji dotyczących producentów unijnych jako całości, a jedynie zaznaczyła, że informacje te zweryfikowano krzyżowo.
- (171) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak wyjaśniono w motywie 163, Komisja zweryfikowała krzyżowo te informacje w taki sam sposób, w jaki zweryfikowała krzyżowo informacje przedstawione przez inne strony. Oznacza to, że Komisja zorganizowała zdalną kontrolę krzyżową z udziałem skarżącego, podobnie jak w przypadku innych stron, i zweryfikowała, między innymi, źródło dostarczonych informacji oraz zastosowaną metodę obliczeń. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (172) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 169–173 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

- (173) Przedsiębiorstwo SABIC twierdziło, że Komisja nie miała racji, porównując wielkość przywozu z tendencjami w produkcji unijnej w motywie 175 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ponieważ nie istniała ścisła korelacja między tendencjami w wielkości przywozu a produkcją.
- (174) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. W motywie 175 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych stwierdzono fakty. Przedsiębiorstwo SABIC nie kwestionuje tych ustaleń. Twierdzenie to zostaje zatem odrzucone.
- (175) Przedsiębiorstwo SABIC twierdziło, że w analizie wzrostu przemysłu Unii Komisja nie uwzględniła wzrostu sprzedaży innych produktów przetwarzania etylenu.
- (176) Zakres niniejszego dochodzenia obejmuje glikol etylenowy, a nie inne produkty przetwarzania etylenu. Domniemany wzrost sprzedaży innych produktów przetwarzania etylenu nie ma wpływu na ocenę szkody poniesionej przez producentów unijnych glikolu etylenowego. Komisja oceniła wpływ domniemanego wzrostu innych produktów przetwarzania etylenu jako przyczynę istotnej szkody poniesionej przez producentów unijnych glikolu etylenowego w swojej ocenie związku przyczynowego w motywach 228–231 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (177) Przedsiębiorstwo SABIC twierdziło, że Komisja nie wyjaśniła wyższej ceny sprzedaży na wewnętrzne potrzeby.
- (178) W 2019 r. i w okresie objętym dochodzeniem cena sprzedaży na wewnętrzne potrzeby była wyższa niż cena sprzedaży na wolnym rynku. Wynikało to z faktu, że przemysł Unii stosował niższe rabaty w odniesieniu do europejskiej ceny umownej glikolu etylenowego dla powiązanych przedsiębiorstw niż dla niepowiązanych klientów.
- (179) Wobec braku innych uwag dotyczących wskaźników makroekonomicznych Komisja potwierdza swoje wnioski zawarte w motywach 174–186 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

- (180) Przedsiębiorstwo SABIC twierdziło, że Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, iż inwestycje były ograniczone w 2018 r., kiedy to producenci unijni osiągnęli największe zyski w porównaniu z okresem objętym dochodzeniem.
- (181) Jak wyjaśniono w motywie 199, celem inwestycji dokonywanych przez przemysł Unii było zastąpienie przestarzałych środków trwałych. Fakt, że poziom inwestycji był niski w 2018 r., gdy przemysł Unii osiągnął największe zyski, wskazuje jedynie, że przemysł Unii nie musiał zastępować większej liczby przestarzałych środków trwałych.
- (182) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do wskaźników mikroekonomicznych Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 187–201 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (183) Przedsiębiorstwa SABIC i MEGlobal Americas oraz CPME argumentowały, że Komisja powinna wziąć pod uwagę dane z okresu po OD, ponieważ europejska cena umowna glikolu etylenowego wzrosła po OD, co rzekomo doprowadziło do znacznej poprawy rentowności producentów unijnych, a na okres objęty dochodzeniem miała wpływ pandemia COVID-19 i niskie ceny na całym świecie.
- (184) W odniesieniu do analizy szkody Komisja przypomina, że zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem zwykle nie są brane pod uwagę. Ponadto w aktach sprawy brak jest informacji potwierdzających, że domniemany wzrost cen doprowadziłby do poprawy sytuacji gospodarczej producentów unijnych lub że jakkolwiek rozwój sytuacji po OD byłby trwały w czasie, a nie tylko tymczasowy w świetle zmian na rynku w kontekście pandemii COVID-19. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (185) Przedsiębiorstwo SABIC twierdziło, że wielu unijnych producentów glikolu etylenowego posiada zintegrowane środki produkcji etylenu, a zatem marżę zysku należy rozpatrywać nie tylko w odniesieniu do glikolu etylenowego, ponieważ producenci unijni mogą zdecydować się na osiąganie wszystkich lub większości zysków na etapie etylenu, a zatem w celu obiektywnej oceny rentowności zintegrowanych producentów unijnych należy uwzględnić rentowność w całym zintegrowanym łańcuchu wartości.
- (186) Niniejsze dochodzenie obejmuje glikol etylenowy, a nie etylen. Komisja musi zatem ocenić rentowność glikolu etylenowego, a nie etylenu. Niemniej jednak, oceniając koszt produkcji glikolu etylenowego, w przypadku producentów unijnych, którzy dostarczali glikol etylenowy w ramach grupy, Komisja oceniła, czy koszt etylenu w koszcie produkcji glikolu etylenowego był księgowany w ewidencji księgowej po rozsądnych cenach, aby nie obniżyć rentowności glikolu etylenowego poprzez sztuczne zwiększanie kosztu etylenu. Dochodzenie wykazało, że producenci unijni księgowali koszt etylenu w kosztach produkcji glikolu etylenowego po koszcie produkcji etylenu powiększonym o niewielką marżę. Nie doszło zatem do przeniesienia zysków z glikolu etylenowego na etylen. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (187) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo SABIC podtrzymało swój argument, że ceny po OD wzrosły. Stwierdziło ono ponadto, że wzrost cen nie był zjawiskiem tymczasowym oraz że przedstawiło dowody w tym zakresie. Dowody wspomniane przez przedsiębiorstwo SABIC przedstawiono wyłącznie z zachowaniem zasad poufności. Zawierały one prognozę europejskiej ceny umownej glikolu etylenowego do grudnia 2022 r. Źródłem tych informacji jest Wood Mackenzie. CPME powtórzył także swój argument, że europejska cena umowna glikolu etylenowego wzrosła po OD. Przedłożył wykres przedstawiający europejską cenę umowną glikolu etylenowego między styczniem 2014 r. a październikiem 2021 r. Przedłożył również wykres pokazujący rozpiętość między europejską ceną umowną glikolu etylenowego a europejską ceną umowną etylenu. Twierdził on, że ze względu na tendencję w zakresie europejskiej ceny umownej glikolu etylenowego i etylenu sytuacja przemysłu Unii poprawiła się po istotnej szkodzie poniesionej w okresie objętym dochodzeniem.
- (188) Jak wyjaśniono w motywie 184, zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem zwykle nie są brane pod uwagę. Przedstawione przez strony informacje dotyczące okresu po OD nie mają wpływu na wniosek, że w okresie objętym dochodzeniem przemysł Unii poniósł istotną szkodę.
- (189) W swoich uwagach po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo MEGlobal Americas stwierdziło, że zgodnie z ustaleniami Komisji cena sprzedaży glikolu etylenowego produkowanego przez pewnego producenta unijnego była znacznie niższa niż cena sprzedaży importera, która z kolei była niższa niż cena sprzedaży przedsiębiorstwa MEGlobal International. Potwierdzało to, że producent unijny sprzedawał glikol etylenowy po cenach znacznie niższych od cen przywozu glikolu etylenowego produkowanego przez przedsiębiorstwo MEGlobal Americas, a zatem ten producent unijny odpowiadał za szkodę, którą jego zdaniem poniósł. Ponadto przedsiębiorstwo MEGlobal Americas zwróciło się do Komisji o potwierdzenie, że przy ocenie marginesu szkody i ocenie istotnej szkody stosowało to samo podejście, co przy konstruowaniu ceny eksportowej sprzedaży przedsiębiorstwa Equipolymers w odniesieniu do sprzedaży glikolu etylenowego produkowanego przez określonego producenta unijnego.
- (190) Komisja zauważyła, że przedsiębiorstwo MEGlobal Americas błędnie zrozumiało analizę przedstawioną w ramach konkretnego ujawnienia, o którym mowa w motywie 106. Cena, do której odnosi się przedsiębiorstwo MEGlobal Americas w motywie 189, nie była ceną sprzedaży odpowiedniego producenta unijnego, ale ceną zakupu MEGlobal Europe od jego przedsiębiorstwa powiązanego, które otrzymywało glikol etylenowy od producenta unijnego na podstawie umowy swapowej, jak wyjaśniono w motywie 145 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone jako nieuzasadnione.

- (191) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do wniosków dotyczących szkody Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 202–208 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (192) Przedsiębiorstwo MEGlobal Americas twierdziło, że nie ma korelacji między wynikami przemysłu Unii a przywozem z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej, ponieważ w latach 2017–2018 wielkość przywozu glikolu etylenowego z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej wzrosła o 19,4 %, podczas gdy wielkość sprzedaży producentów unijnych na rynku Unii spadła w tym samym okresie zaledwie o 0,12 %. Ponadto argumentowano, że podczas gdy przywóz z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej wzrastał liniowo w latach 2017–2019, wyniki producentów unijnych były nieliniowe. W szczególności poziom cen producentów unijnych na rynku Unii wzrósł o 5 punktów procentowych w latach 2017–2018, a następnie spadł w 2019 r., podczas gdy jednostkowy koszt produkcji pozostał stabilny w latach 2017–2019, niezależnie od wzrostu przywozu z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej.
- (193) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Wzrost udziału w rynku państw, których dotyczy postępowanie, o 19,4 % w latach 2017–2018 wynikał ze wzrostu wielkości po cenach, które nie wyrządziły istotnej szkody przemysłowi Unii. Przywóz z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej nie wzrastał liniowo w latach 2017–2019. Wzrost liniowy oznacza wzrost o stałą kwotę każdego roku. W latach 2017–2018 przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 93 499 ton, natomiast w latach 2018–2019 wzrósł on o 128 383 tony (o 37 % więcej niż w latach 2017–2018). Ponadto udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł o 4,6 punktu procentowego w latach 2017–2018 i o 7,7 punktu procentowego w latach 2018–2019. Co więcej, w latach 2018–2019 udział w rynku przywozu z USA wzrósł z 4,6 % do 12,9 %. Jak wyjaśniono w motywie 212 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, glikol etylenowy jest towarem jednorodnym sprzedawanym na niezwykle przężystym rynku. Ponadto amerykańscy producenci eksportujący są ukierunkowani na wywóz, a ich moce produkcyjne stale się zwiększają, jak wyjaśniono w motywie 247 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W tych warunkach, aby zwiększyć swój udział w rynku Unii, amerykańscy producenci eksportujący musieli sprzedawać glikol etylenowy na rynku Unii po niższej cenie niż przemysł Unii i saudyjscy producenci eksportujący. Ci ostatni musieli naśladować praktyki cenowe przedsiębiorstw z USA, aby chronić swój udział w rynku Unii. Producenci unijni także musieli obniżyć swoje ceny, aby chronić swój udział w rynku. Presja cenowa była jednak tak duża, że przemysł Unii stracił 7,3 punktu procentowego swojego udziału w wolnym rynku. Ten spadek ceny sprzedaży, mimo że w latach 2018–2019 spadał również jednostkowy koszt produkcji, przełożył się na straty dla przemysłu Unii w wysokości od 8,3 % do 10,2 % w 2019 r. Ponadto jednostkowy koszt produkcji przemysłu Unii nie był stabilny w latach 2017–2019, jak twierdzi przedsiębiorstwo MEGlobal Americas, lecz oscylował. Najpierw wzrósł o 3 % w latach 2017–2018, a następnie spadł o 2 % w latach 2018–2019. Dlatego też w 2019 r. przemysł Unii był zmuszony do stosowania cen znacznie poniżej kosztów, aby utrzymać swój udział w rynku w kontekście presji cenowej wywieranej przez przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, po niższych cenach. Istnieje zatem wyraźna korelacja między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (194) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 210–213 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

- (195) Przedsiębiorstwo MEGlobal Americas twierdziło, że Komisja nie odniosła się do wpływu czynników innych niż przywóz z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej, które mogły przyczynić się do pogorszenia wyników przemysłu Unii.
- (196) Komisja odnosi się do motywów 210–253 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w których szczegółowo przeanalizowano wpływ 13 takich czynników. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (197) Przedsiębiorstwo SABIC twierdziło, że Komisja nie uznała zmniejszenia popytu za inną przyczynę szkody, mimo że wyraźnie wymieniono je w art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.

- (198) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych Komisja oceniła 13 czynników innych niż przywóz towarów po cenach dumpingowych, które mogły mieć wpływ na istotną szkodę poniesioną przez przemysł Unii. W art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego wspomniano o zmniejszeniu popytu. Wśród tych czynników Komisja nie wymieniła konkretnie konsumpcji, ponieważ konsumpcja na wolnym rynku była stosunkowo stabilna w okresie badanym. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (199) Przedsiębiorstwa SABIC, Arteco, Oxyde, Helm i Tricon twierdziły, że Komisja nie uznała wypadku u jednego z producentów unijnych opisanego w motywie 176 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych za przyczynę szkody.
- (200) Jak pokazano w tabeli 4 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, całkowite moce produkcyjne przemysłu Unii spadły w okresie objętym dochodzeniem o zaledwie 3 % w porównaniu z 2019 r. Wspomniany wypadek miał miejsce w styczniu 2020 r., a więc w drugiej połowie okresu objętego dochodzeniem. Jak wyjaśniono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, w toku dochodzenia wykazano, że sytuacja przemysłu Unii zaczęła się wyraźnie pogarszać już w 2019 r., a więc przed wypadkiem. Przedsiębiorstwo to jest również drobnym producentem, a zatem jego zmniejszona wielkość produkcji w 2020 r. w następstwie wypadku miała niewielki wpływ na tendencję spadkową w zakresie wielkości produkcji przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (201) Przedsiębiorstwo MEGlobal Americas twierdziło, że Komisja nie przeprowadziła pełnej analizy nieprzypisania, ponieważ nie oceniła jako inne czynniki szkody: 1) faktu, że koszty produkcji przemysłu Unii były wysokie oraz 2) kartelu wśród nabywców etylenu ⁽¹⁸⁾.
- (202) Komisja zauważa, że dwa czynniki wskazane przez przedsiębiorstwo MEGlobal Americas są ze sobą sprzeczne. Z jednej strony przedsiębiorstwo MEGlobal Americas twierdziło, że koszty produkcji przemysłu Unii są wysokie, a z drugiej, że są niskie z powodu kartelu wśród nabywców etylenu, a następnie, że oba te czynniki powodują szkodę dla przemysłu Unii. Komisja chciałaby jednak przedstawić następujące wyjaśnienia. Po pierwsze, w motywie 235 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oceniono, czy wyższe koszty produkcji przemysłu Unii były czynnikiem szkody innym niż przywóz towarów po cenach dumpingowych. Po drugie, kartel wśród nabywców etylenu funkcjonował do marca 2017 r. Celem kartelu było utrzymanie ceny etylenu na poziomie niższym niż cena rynkowa. Przedsiębiorstwo nie wyjaśniło, w jaki sposób kartel wpłynął na sytuację gospodarczą producentów glikolu etylenowego, ani nie przedstawiło żadnych dowodów w tym zakresie. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (203) Przedsiębiorstwa Arteco, Oxyde, Helm i Tricon twierdziły, że spadek sprzedaży na wewnętrzne potrzeby, który nie był spowodowany przywozem, nawet jeżeli był niski, miał wpływ na szkodę dla przemysłu Unii.
- (204) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Sprzedaż na wewnętrzne potrzeby dotyczyła głównie sprzedaży na rzecz branży chłodziw. Popyt na glikol etylenowy w branży chłodziw zmniejszył się z powodu pandemii COVID-19, jak wyjaśniono w motywie 238 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto w motywie 227 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że spadek sprzedaży na wewnętrzne potrzeby nie przyczynił się w żaden znaczący sposób do pogorszenia sytuacji gospodarczej przemysłu Unii ani nie wyjaśniał tego pogorszenia.
- (205) Przedsiębiorstwa Arteco, Oxyde, Helm i Tricon twierdziły również, że nie należy pomijać przywozu z Rosji i Kuwejtu poniżej ceny importowej z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej jako mającego jedynie nieznaczący wpływ, jak stwierdziła Komisja w motywie 219 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (206) Należy zauważyć, że w okresie badanym udział w rynku przywozu z USA wahał się między 3,8 % a 18 %, podczas gdy przywóz z Królestwa Arabii Saudyjskiej wahał się między 26,1 % a 31,3 %, a w ujęciu skumulowanym między 31,6 % a 44,1 %. Udział w rynku przywozu z Rosji wynosił 0,6–1,3 %, natomiast przywozu z Kuwejtu – 0–1,0 %. Dlatego też, nawet jeśli w niektórych latach w okresie badanym ceny przywozu z Rosji i Kuwejtu były niższe od cen przywozu z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej, z uwagi na ich znacznie niższy udział w rynku w porównaniu z przywozem z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej przywóz z Rosji i Kuwejtu mógł mieć jedynie marginalny – o ile jakkolwiek – wpływ na istotną szkodę poniesioną przez przemysł Unii. Dlatego też argument ten odrzucono.

⁽¹⁸⁾ Streszczenie decyzji Komisji, sprawa AT.40410 – Etylen, [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021AT40410\(02\)&from=PL](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021AT40410(02)&from=PL)

- (207) Ponadto zdaniem MEGlobal Americas, Arteco, Oxyde, Helm, Tricon i CPME, mimo że Komisja ustaliła, iż szereg czynników – takich jak przywóz z państw trzecich, pandemia COVID-19, spadek sprzedaży na wewnętrzne potrzeby oraz wypadek jednego z producentów unijnych – spowodowało szkodę dla producentów unijnych, Komisja nie zapewniła, aby skutków tych przyczyn nie przypisano przywózowi z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej zgodnie z art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. Twierdzono ponadto, że oznacza to, iż przy określaniu marginesu szkody nie należy brać pod uwagę szkodliwych skutków wywołanych przez czynniki inne niż ten przywóz.
- (208) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Po pierwsze, w motywach 219, 240 i 227 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, a także w motywie 200 niniejszego rozporządzenia Komisja stwierdziła, że czynniki te nie naruszają związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Głównym czynnikiem był w rzeczywistości przywóz z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej. Po drugie, określenia marginesu szkody należy dokonać zgodnie z przepisami art. 7 ust. 2c i 2d rozporządzenia podstawowego. Dlatego też Komisja ustaliła cenę docelową i poziom rentowności, biorąc pod uwagę wymienione czynniki.
- (209) Przedsiębiorstwa Arteco, Oxyde, Helm i Tricon twierdziły, że Komisja powinna była rozważyć jako całość towarowy i zintegrowany charakter glikolu etylenowego ze względu na kilka powiązanych ze sobą czynników, które uzasadniają domniemaną szkodę poniesioną przez przemysł Unii.
- (210) Po pierwsze, twierdzono, że ceny glikolu etylenowego opierają się na cenach ustalanych według wzoru, zgodnych z cenami obowiązującymi w Azji, które uległy załamaniu w okresie badanym, przez co przywóz z poszczególnych państw nie mógł wpłynąć na rynek Unii i spowodować szkody, ponieważ ceny ustalono zgodnie z warunkami panującymi w Azji, a nie w Europie. Ten sam argument wysunął również CPME. Arteco, Oxyde, HELM i Tricon twierdziły ponadto, że rabaty oferowane przez producentów z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej nie mają wpływu na ceny glikolu etylenowego w Unii. Utrzymywali oni również, że ponieważ przywóz z USA nie podcina cen unijnych, oznacza to, że rabaty oferowane przez producentów z USA nie przewyższają rabatów oferowanych przez producentów unijnych.
- (211) Po drugie, dowodzono, że gdy ceny glikolu etylenowego spadły na całym świecie, wyższe koszty producentów unijnych niż producentów z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej zmniejszyły zdolność producentów unijnych do osiągnięcia zysków.
- (212) Po trzecie, twierdzono, że z powodu malejącej rozpiętości cen glikolu etylenowego i etylenu producenci unijni postanowili przekierować swoją produkcję na bardziej opłacalne pochodne tlenku etylenu. Ten sam argument powtórzył również CPME. Ponadto przedsiębiorstwo LCLA niesłusznie stwierdziło, że w motywie 229 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja przyznała, że przemysł Unii ograniczył własną produkcję glikolu etylenowego, aby produkować pochodne tlenku etylenu, ponieważ były one sprzedawane po wyższych cenach niż glikol etylenowy. LCLA utrzymywało również, że Komisja powinna była ustalić, o ile zmniejszyła się produkcja glikolu etylenowego w wyniku decyzji przemysłu Unii o skupieniu się na pochodnych tlenku etylenu, i ocenić, czy liczba ta była skorelowana ze wzrostem wielkości produkcji tlenku etylenu. Arteco, Oxyde, Helm, Tricon i CPME twierdziły także, że w dokumentacji nie ma dowodów na to, że producenci unijni mają dostęp do wystarczającej ilości tlenku etylenu, aby produkować zarówno glikol etylenowy, jak i inne pochodne tlenku etylenu. Ponadto dowodzono, że producenci dysponują ograniczoną liczbą dostawców etylenu, który muszą przeznaczyć na wytwarzanie różnych produktów, a wąskie gardła dodatkowo nasilają się ze względu na sprzedawane na wolnym rynku ilości etylenu i tlenku etylenu, które w związku z tym nie są już dostępne na potrzeby przetwarzania produktów niższego szczebla, takich jak glikol etylenowy. Co więcej, stwierdzono, że w latach 2019 i 2020 unijni producenci glikolu etylenowego wykorzystywali swoje moce produkcyjne w zakresie tlenku etylenu głównie i w coraz większym stopniu do produkcji pochodnych tlenku etylenu innych niż glikol etylenowy. Arteco, Oxyde, Helm i Tricon utrzymywały, że planowane zwiększenie mocy produkcyjnych w zakresie produkcji tlenku etylenu nie świadczy o tym, że producenci unijni zobowiązali się do produkcji glikolu etylenowego. W rzeczywistości odzwierciedla to fakt, że na cały łańcuch dostaw etylenu i tlenku etylenu wpływu nie miała szkoda, lecz celowy wybór skoncentrowania się na produkcji i sprzedaży tlenku etylenu i jego pochodnych innych niż glikol etylenowy.
- (213) Na wstępie Komisja zauważa, że w swojej argumentacji dotyczącej cen glikolu etylenowego na rynku Unii zainteresowane strony same sobie zaprzeczają. Z jednej strony SABIC i MEGlobal Americas twierdziły, że ceny na rynku Unii zostały ustalone przez producentów unijnych, jak opisano w motywie 149. Z drugiej strony Arteco, Oxyde, Helm i Tricon twierdziły, że ceny na rynku Unii zostały ustalone zgodnie z warunkami panującymi w Azji, a nie w Europie. Co do zasady, ceny rynkowe wynikają z podaży i popytu na tym rynku. Dzięki arbitrażowi ceny na różnych rynkach, takich jak europejski czy azjatycki, w pewnym stopniu się wyrównują. Cena sprzedaży glikolu etylenowego na rynku Unii jest ustalana na podstawie europejskiej ceny umownej pomniejszonej o rabat. Ponieważ rabaty mogą wynosić od 13 % do 20 %, co jest znaczące w przypadku tak jednorodnego towaru jak glikol etylenowy, odgrywają one istotną rolę w kształtowaniu ostatecznej ceny glikolu etylenowego na rynku Unii. W związku

z tym poziom europejskiej ceny umownej jedynie częściowo tłumaczy poziomy cen na rynku Unii, a rabaty stosowane przez sprzedawców w odniesieniu do europejskiej ceny umownej glikolu etylenowego są kluczowym elementem presji cenowej wywieranej przez eksporterów na rynku Unii. Konkurencja na rynku Unii wpływa na rabaty, które nie są związane z poziomem europejskiej ceny umownej ani z cenami w Azji. O ile poziom europejskiej ceny umownej jest jawny, o tyle rabaty stosowane przez sprzedawców są poufne. W toku dochodzenia wykazano, że rabaty różnią się u poszczególnych sprzedawców, którzy ponadto stosują różne rabaty w odniesieniu do różnych klientów. Co więcej, w przypadku niektórych eksporterów w 2020 r. poziomy rabat wzrosł w porównaniu z 2019 r. Ponadto fakt, że przywóz z USA nie podcina cen producentów unijnych nie oznacza, że rabaty oferowane przez producentów z USA nie przewyższały rabatów oferowanych przez producentów unijnych, jak utrzymują strony. Ceny przemysłu Unii przynoszą straty, ponieważ do ich spadku przyczyniły się ceny importowe państw, których dotyczy postępowanie, co z kolei było spowodowane większymi rabatami.

- (214) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych Komisja stwierdziła, że ceny etylenu w Unii są wyższe niż w Królestwie Arabii Saudyjskiej lub USA ze względu na różne surowce stosowane do produkcji etylenu. Różnica w cenie etylenu nie stanowi jednak kluczowego czynnika pogorszenia się sytuacji finansowej przemysłu Unii. Jak stwierdzono w motywie 203 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, mimo że spadek europejskiej ceny umownej glikolu etylenowego zmniejszył częściowo rentowność przemysłu Unii, presja cenowa wywierana przez producentów eksportujących po cenach dumpingowych, którzy zwiększyli swoje rabaty na rynku Unii, zmusiła przemysł Unii do zwiększenia również jego rabatów, co doprowadziło do tłumienia cen. Podczas gdy europejska cena umowna glikolu etylenowego rzeczywiście spadła bardziej niż cena etylenu i doszło do zmniejszenia marży między europejską ceną umowną glikolu etylenowego i etylenu, co częściowo wyjaśnia spadek rentowności przemysłu Unii, na przejrzystym rynku, takim jak rynek glikolu etylenowego, na którym wszystkie podmioty uzależniają cenę sprzedaży od europejskiej ceny umownej, konkurencja odbywa się na poziomie rabatów stosowanych w odniesieniu do europejskiej ceny umownej. Chociaż poziom europejskiej ceny umownej wpływa na wszystkie strony, nawet jeżeli europejska cena umowna glikolu etylenowego wzrośnie, to dopóki eksporterzy z państw, których dotyczy postępowanie, kontynuują sprzedaż na rynku Unii po cenach dumpingowych z wyższymi rabatami niż przemysł Unii, dopóty producenci unijni będą traciли udział w rynku, chyba że ustalą swoje ceny – stosując rabat – na tym samym poziomie co ceny wyrażające szkodę, z którymi konkurują, a które są niższe od ich kosztów produkcji.
- (215) Strony nie przedstawiły żadnych dowodów poza twierdzeniami i spekulacjami, że przemysł Unii musi zmniejszyć produkcję glikolu etylenowego, aby mógł zwiększyć produkcję pochodnych tlenku etylenu. W rzeczywistości nie można wykluczyć, że niektórzy unijni producenci glikolu etylenowego zwiększyli produkcję pochodnych tlenku etylenu, przez co wzrosła konsumpcja tlenku etylenu przeznaczonego do produkcji pochodnych tlenku etylenu, jednak nie oznacza to, że wzrost ten był możliwy wyłącznie przy równoległym zmniejszeniu produkcji glikolu etylenowego. Twierdzenie, że dostawy etylenu do unijnych producentów glikolu etylenowego są ograniczone, było bezpodstawne. Niektórzy producenci unijni produkują etylen, sprzedają go również innym niepowiązanym stronom, a objęci próbą unijni producenci glikolu etylenowego są także podłączeni do systemu rurociągów⁽¹⁹⁾ służących do transportu etylenu między Antwerpią i Rotterdamem, tj. dwoma największymi kompleksami portowo-przemysłowymi w Europie. Ponadto producenci glikolu etylenowego sprzedają tlenek etylenu wyłącznie w bardzo małych ilościach, ponieważ tlenek etylenu jest gazem łatwopalnym, przez co jego transport jest niebezpieczny. Jak wyjaśniono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, przemysł Unii pozostaje zaangażowany w produkcję glikolu etylenowego w Unii. Pomimo znacznych strat, które w 2019 r. wyniosły 8,3–10,2 %, a w OD 10,8–13,2 %, w 2019 r. i w OD przemysł Unii nadal wykorzystywał odpowiednio 65,6 % i 63,8 % swoich mocy produkcyjnych w zakresie glikolu etylenowego, podczas gdy – jak twierdziły strony – mógł wstrzymać produkcję i skupić się na innych pochodnych tlenku etylenu. Ponadto ani w motywie 229, ani w żadnym innym motywie rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja nigdy nie przyznała, że przemysł Unii ograniczył własną produkcję glikolu etylenowego, aby produkować pochodne tlenku etylenu, ponieważ były one sprzedawane po wyższych cenach niż glikol etylenowy, jak utrzymuje LCLA. W rzeczywistości Komisja stwierdziła w motywie 229 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że przemysł Unii został zmuszony do ograniczenia produkcji glikolu etylenowego, ponieważ jego cena sprzedaży była znacznie niższa od kosztów produkcji ze względu na presję cenową wywieraną przez przywóz z państw, których dotyczy postępowanie. Dochodzenie nie wykazało żadnych braków w zakresie głównego surowca, tj. etylenu, po stronie przemysłu Unii, a przedsiębiorstwo LCLA nie przedstawiło żadnych dowodów, że przemysł Unii musi zmniejszyć produkcję glikolu etylenowego, aby mógł zwiększyć produkcję pochodnych tlenku etylenu. To, czy przemysł Unii zwiększył produkcję pochodnych tlenku etylenu, nie ma zatem wpływu na niniejsze dochodzenie, ponieważ nie ma dowodów, że jedynym sposobem osiągnięcia takiego wzrostu przez przemysł Unii

⁽¹⁹⁾ <https://argkg.com/pipeline-network/>

było zmniejszenie ilości produkowanego glikolu etylenowego. Ponadto fakt, że producenci unijni zwiększają moce produkcyjne w odniesieniu do innych produktów, nie oznacza, że nie zamierzają już produkować glikolu etylenowego. Obecne dochodzenie nie obejmuje całego łańcucha dostaw etylenu i tlenu etylenu, a jedynie glikol etylenowy. Komisja nie jest w zatem stanie odnieść się do twierdzenia Arteco dotyczącego ewentualnego wpływu szkody na cały łańcuch dostaw etylenu i tlenu etylenu. W każdym razie w ramach dochodzenia wyraźnie ustalono, że od 2019 r. przemysł Unii zmniejszył produkcję glikolu etylenowego z powodu pogarszających się warunków na rynku glikolu etylenowego spowodowanych gwałtownym wzrostem przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, po niskich cenach.

- (216) Arteco, Oxyde, Helm twierdziły również, że po OD wzrósł przywóz po niskich cenach z innych państw, takich jak Kuwejt, Chiny, Japonia, Singapur i Tajwan, a zatem wprowadzenie środków antydumpingowych wiąże się z ryzykiem wyparcia przywozu z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej bez żadnych korzyści dla producentów unijnych.
- (217) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Z informacji przedstawionych przez Arteco wynika, że ceny importowe z Chin, Singapuru i Tajwanu są wyższe niż ceny importowe z USA i Arabii Saudyjskiej po OD. Ponadto w dokumentacji nie ma żadnych dowodów wskazujących na to, że przywóz ten jest dokonywany po cenach dumpingowych i jest szkodliwy dla przemysłu Unii.
- (218) Arteco, Oxyde, Helm i Tricon twierdziły, że według konsultantów rynkowych Chiny pozostają głównym odbiorcą glikolu etylenowego z USA, w związku z czym Komisja jedynie spekulowała, gdy stwierdziła w motywie 247 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że chiński przemysł glikolu etylenowego również zwiększa moce produkcyjne z zamiarem osiągnięcia samowystarczalności, a zatem producenci z USA prawdopodobnie nadal będą zainteresowani rynkiem Unii. Przedsiębiorstwo Arteco twierdziło ponadto, że Turcja stała się w rzeczywistości ważnym rynkiem docelowym dla eksporterów z USA.
- (219) Komisja zauważa po pierwsze, że to twierdzenie, do którego odniesiono się w motywie 247 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, było czystą spekulacją, chociaż w przedłożonych dokumentach przedstawiono je jako pewnik. Odpowiedź Komisji była jednak bardziej ostrożna, ponieważ stwierdzono w niej, że „jest to prawdopodobne” (co oznacza, że nie ma pewności), i przedstawiła pewne dowody na poparcie tego prawdopodobieństwa. W dokumencie przedłożonym przez Arteco w odniesieniu do Turcji stwierdzono również, że w 2020 r. chińskie moce produkcyjne w zakresie glikolu etylenowego wzrosły o prawie 30 %, a w 2021 r. spodziewano się ich wzrostu o ponad 40 %. Ponadto spodziewano się, że do 2023 r. chińskie moce produkcyjne w zakresie glikolu etylenowego będą ponad dwukrotnie większe niż w 2020 r. Wyraźnie z tego wynika, że zgodnie z motywem 247 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych chińscy producenci glikolu etylenowego zwiększają swoje moce produkcyjne, co oznacza, że staną się mniej zależni od przywozu. Fakt, że amerykańscy producenci eksportujący zwiększyli swój wywóz do Turcji, pokazuje, że amerykańscy producenci eksportujący stale poszukują innych rynków, aby zastąpić popyt na przywóz z Chin. Należy przypomnieć, że jak stwierdzono w motywie 247 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przedsiębiorstwa amerykańskie są ukierunkowane na wywóz, a ich moce produkcyjne stale się zwiększają. Nowe przedsiębiorstwa z USA, które rozpoczęły produkcję w ostatnich latach, są dużymi przedsiębiorstwami o bardzo znaczących mocach produkcyjnych wynoszących od 700 tys. do 1 mln ton rocznie⁽²⁰⁾, podczas gdy całkowite moce produkcyjne przemysłu Unii wynoszą 1,4 mln ton. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (220) Arteco, Oxyde i Helm twierdziły, że jako czynnik osłabiający związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł Unii należy uwzględnić wzrost przywozu politereftalanu etylenu.
- (221) Jak opisano w tabeli 13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz politereftalanu etylenu do Unii wzrósł w latach 2017–2019, a następnie spadł w OD. Konsumpcja glikolu etylenowego na wolnym rynku wykazywała tę samą tendencję. W okresie badanym przywóz politereftalanu etylenu wzrósł o 13 %, ale konsumpcja glikolu etylenowego na wolnym rynku spadła zaledwie o 1 %. Sytuacja przemysłu Unii nie pogorszyła się z powodu spadku popytu na glikol etylenowy, ale z powodu gwałtownego wzrostu przywozu towarów po niskich cenach dumpingowych. W związku z tym argument ten został odrzucony.

⁽²⁰⁾ <https://www.icis.com/explore/resources/news/2021/07/26/10666951/exxonmobil-sabic-jv-mechanically-completes-pe-eg-units-at-us-site> <https://www.spglobal.com/platts/en/market-insights/latest-news/petrochemicals/030421-factbox-meglobal-restarts-texas-meg-unit-tpc-expects-longer-restart-timeline> http://www.mrcplast.com/news-news_open-358207.html

- (222) Arteco, Oxyde i Helm twierdziły, że ponieważ przy produkcji glikolu etylenowego powstają produkty uboczne takie jak glikol dietylenowy i glikol trietylenowy, produkty te należy uwzględnić przy określaniu ogólnej rentowności produkcji glikolu etylenowego. Ponadto Arteco twierdziło, że fakt, iż ceny tych produktów ubocznych spadały równoległe z cenami glikolu etylenowego, był kolejnym dowodem na to, że ceny tych produktów podążały za globalnymi tendencjami i nie były wynikiem dumpingu wyrządzającego szkodę.
- (223) Produktem objętym postępowaniem jest glikol etylenowy, a zatem Komisja oceniła rentowność wyłącznie w odniesieniu do glikolu etylenowego. Ponieważ niniejsze dochodzenie obejmuje wyłącznie glikol etylenowy, Komisja nie dokonała oceny trendów cenowych produktów ubocznych. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 213, przy ocenie ceny glikolu etylenowego nie wystarczy uwzględnić jedynie trendu europejskiej ceny umownej. Rabat stosowany w odniesieniu do europejskiej ceny umownej odgrywa znaczącą rolę w presji cenowej wywieranej przez eksporterów na rynku Unii, a poziom rabatu nie jest związany z żadną globalną tendencją. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (224) CPME twierdził również, że Komisja nie zbadała w odpowiedni sposób skutków szkody powstałej z własnej winy wyrządzonej przemysłowi Unii, jaką spowodował przywóz z Królestwa Arabii Saudyjskiej prowadzony przez przedsiębiorstwa powiązane z producentami unijnymi, a także fakt, że jeden z producentów unijnych skontaktował się z SABIC w sprawie przywozu glikolu etylenowego.
- (225) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak opisano w motywie 136 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, te przedsiębiorstwa powiązane z producentami unijnymi dokonywały przywozu znikomych ilości glikolu etylenowego z Królestwa Arabii Saudyjskiej w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto, jak opisano w motywie 251 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, SABIC i producent unijny nie osiągnęli porozumienia. Ponieważ odpowiedni producent unijny glikolu etylenowego nie kupował glikolu etylenowego od SABIC w okresie badanym, nie może być mowy o szkodzie powstałej z własnej winy. Same rozmowy nie mogą spowodować szkody.
- (226) CPME twierdził, że Komisja nie doceniła wpływu pandemii COVID-19 na sytuację przemysłu Unii, stwierdzając, że sytuacja przemysłu Unii pogorszyła się przed pandemią COVID-19. CPME twierdził, że słabe wyniki przemysłu Unii w 2019 r. można wyjaśnić znacznym spadkiem cen na poziomie światowym. Ponadto CPME twierdził również, że marże zysku unijnych producentów glikolu etylenowego zmniejszyły się z powodu spadku zapotrzebowania unijnych producentów politereftalanu etylenu na glikol etylenowy. LCLA twierdziło również, że nieuwzględnienie przez Komisję wpływu pandemii COVID-19 było niesłuszne z trzech powodów. Po pierwsze, ponieważ Komisja nie oceniła szkodliwego skutku COVID-19 dla przemysłu Unii przed uznaniem, że nie był on znaczący. LCLA odniosło się w tym względzie do sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO w sprawie USA – stal walcowana na gorąco⁽²¹⁾, w którym stwierdzono, że ocena szkodliwego skutku innych czynników wymaga zadowalającego wyjaśnienia charakteru i zakresu szkodliwego wpływu pozostałych czynników. Po drugie, LCLA twierdziło, że odpowiednim okresem do oceny wpływu pandemii COVID-19 było porównanie między 2019 r. a okresem objętym dochodzeniem, a nie 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem, ponieważ takie porównanie „od końca do końca” nie zapewniłoby odpowiednich informacji w odniesieniu do sytuacji przemysłu Unii bezpośrednio poprzedzającej pandemię COVID-19 lub skutków, które po niej nastąpiły. W tym przypadku istniał pozytywny związek między spadkiem konsumpcji wywołanym przez COVID-19 a pogorszeniem sytuacji gospodarczej przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem. Po trzecie, LCLA twierdziło, że gdyby nie pandemia COVID-19, przemysł Unii mógłby poprawić swoją sytuację gospodarczą. W związku z tym LCLA twierdziło, że Komisja niesłusznie uznała, iż pandemia COVID-19 nie była główną przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii.
- (227) Komisja nie zgodziła się z tymi stwierdzeniami. Jak opisano w motywie 238 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w toku dochodzenia wykazano, że sytuacja przemysłu Unii zaczęła się wyraźnie pogarszać już w 2019 r., na długo przed wybuchem pandemii COVID-19 w Unii na początku 2020 r. W 2019 r. przemysł Unii już notował straty. Miało to miejsce w sytuacji wzrostu konsumpcji – w latach 2017–2019 – i równoległe ze wzrostem udziału w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, z 31,6 % do 43,6 % w połączeniu ze spadkiem ich cen importowych o 25 % w tym samym okresie. Wzrost udziału w rynku opiera się w istocie na niskich cenach. Ponieważ glikol etylenowy jest towarem jednorodnym, najprostszym sposobem na zdobycie udziału w rynku Unii przez producentów eksportujących była sprzedaż po niższych cenach niż przemysł Unii. Przemysł Unii zmniejszył wielkość swojej produkcji nie z powodu braku popytu, ale dlatego, że nie mógł sprzedawać po tak niskich cenach w następstwie presji cenowej ze strony przywozu z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej. Ponadto, jak obszernie wyjaśniono, rabat stosowany przez sprzedawcę w odniesieniu do europejskiej ceny umownej glikolu etylenowego jest czynnikiem, który wytworzył presję cenową na rynku Unii. Twierdzenie LCLA, że przemysł Unii mógłby popra-

⁽²¹⁾ Sprawozdanie Organu Apelacyjnego WTO, US–Hot-Rolled Steel [USA – stal walcowana na gorąco], pkt 223 i 226.

wić swoją sytuację gospodarczą, gdyby nie miała miejsca pandemia COVID-19, to zwykła spekulacja bez żadnych podstaw. Ponadto należy przypomnieć, że okres objęty dochodzeniem obejmował okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r. W związku z tym skutki pandemii COVID-19, które dotknęły Unię w drugim kwartale 2020 r., miały wpływ na około trzy miesiące okresu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym nie można wykluczyć, że pandemia COVID-19 miała pewien wpływ na sytuację przemysłu Unii pod koniec okresu objętego dochodzeniem, ale bez wątplenia nie była główną przyczyną istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii ani nie była w stanie osłabić związku przyczynowego.

- (228) W uwagach zgłoszonych po ostatecznym ujawnieniu SABIC i Tricon twierdziły, że nie zgadzają się z analizą Komisji dotyczącą związku przyczynowego zawartą w motywach 192–227 i 214–256 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Przedsiębiorstwo SABIC powtórzyło swoje twierdzenie, że nie ma związku między wynikami przemysłu Unii a przywozem z Królestwa Arabii Saudyjskiej i USA, jak również nie ma związku między wielkością przywozu a negatywnym wpływem na ceny krajowe, ale nie przedstawiło żadnych nowych argumentów w tej kwestii. Przedsiębiorstwo Tricon powtórzyło również niektóre z argumentów poddanych już ocenie przez Komisję powyżej. Nie wysunięto jednak żadnych nowych istotnych argumentów w tym względzie.
- (229) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do wniosków przedstawionych w niniejszej sekcji Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 214–256 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

6. POZIOM ŚRODKÓW

6.1. Badanie marginesu wystarczającego do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł Unii

- (230) MEGlobal Americas, SABIC, LCLA twierdziły, że marża zysku użyta przez Komisję do obliczenia ceny niewyrządzającej szkody była zbyt wysoka jak na produkt towarowy, a zatem Komisja powinna zastosować minimalny wskaźnik zysku w wysokości 6 %, określony w art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego. Ponadto twierdziły, że Komisja nie zbadała wpływu kartelu nabywców etylenu na rentowność przemysłu Unii. Przedsiębiorstwo LCLA twierdziło, że zyski w latach 2017–2018 nie reprezentowały poziomu rentowności, jakiego można by się spodziewać w normalnych warunkach konkurencji, ponieważ ceny glikolu etylenowego były w tych latach nienaturalnie wysokie z powodu niedoboru glikolu etylenowego na świecie, a w szczególności w Chinach, podczas gdy koszty produkcji znajdowały się na normalnym poziomie, co skutkowało wysokimi zyskami.
- (231) Marża zysku użyta do obliczenia ceny niewyrządzającej szkody była średnią marży zysku objętych próbą producentów unijnych zarejestrowanych w latach 2017 i 2018 przed gwałtownym wzrostem przywozu towarów po cenach dumpingowych zgodnie z art. 7 ust. 2c rozporządzenia podstawowego. Żaden z objętych próbą unijnych producentów glikolu etylenowego nie należał do kartelu nabywców etylenu ⁽²³⁾. Ponadto naruszenie miało miejsce między dniem 26 grudnia 2011 r. a dniem 29 marca 2017 r., a zatem obejmowało jedynie trzy miesiące z dwóch lat uwzględnionych celem określenia marży zysku. Ponadto, jak określono w decyzji dotyczącej kartelu, produktem, którego dotyczyła decyzja, był etylen kupowany na rynku sprzedaży, i nie obejmowała ona etylenu wytwarzanego na wewnętrzne potrzeby, tj. wytwarzanego i wykorzystywanego przez producentów na wewnętrzne potrzeby. Producenci unijni objęci próbą kupują etylen głównie od swoich przedsiębiorstw powiązanych. Chociaż LCLA twierdziło, że marże zysku w latach 2017 i 2018 nie były na poziomie rentowności, jakiego można by oczekiwać w normalnych warunkach konkurencji, nie określiło również, jaka jest normalna rentowność w przypadku tego produktu w normalnych warunkach konkurencji. Ponadto art. 7 ust. 2c stanowi wyraźnie, że Komisja musi zastosować zysk docelowy w wysokości 6 % tylko wtedy, gdy zysk docelowy określony po uwzględnieniu czynników wymienionych w tym artykule jest niższy niż 6 %, co nie ma miejsca w niniejszym dochodzeniu. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (232) EMPC twierdziło, że podejście stosowane przez Komisję w celu dostosowania ceny niewyrządzającej szkody do przyszłych kosztów zapewnienia zgodności z unijnym systemem handlu emisjami („ETS”) i dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych było niezgodne z celami obecnego ETS i dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych. Twierdziło, że podejście leżące u podstaw obecnych środków ochrony przed ucieczką emisji gazów cieplarnianych stosowanych w ramach ETS polega na tym, że w każdym sektorze narażonym na ucieczkę emisji gazów cieplarnianych przedsiębiorstwa porównuje się z wartością odniesienia ustaloną na podstawie 10 % przedsiębiorstw o najlepszych wynikach. Przedsiębiorstwa ponosiłyby większe koszty w ramach systemu ETS w zakresie, w jakim osiągałyby gorsze wyniki w porównaniu z wartością odniesienia. Ewentualnie mogłyby one zmniejszyć swoją intensywność emisji

⁽²³⁾ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021AT40410\(02\)&from=PL](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021AT40410(02)&from=PL)

gazów cieplarnianych, co mogłoby ostatecznie spowodować, że wejdą do grupy 10 % przedsiębiorstw osiągających najlepsze wyniki. W odniesieniu do kosztów związanych z dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych EMPC twierdzi, że nie jest jasne, w jaki sposób te koszty obliczono lub przypisano. Dlatego też, zdaniem EMPC, biorąc pod uwagę nie tylko rzeczywiste, ale również przyszłe koszty ETS i dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych skarżącego, Komisja *de facto* wprowadziła mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ dla skarżącego, który nie był dostępny dla innych gałęzi przemysłu.

- (233) Zgodnie z art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego uwzględnia się przyszłe koszty wynikające m.in. z wielostronnych umów dotyczących ochrony środowiska oraz protokołów do nich, których Unia jest stroną, i które przemysł Unii poniesie w okresie stosowania środka zgodnie z art. 11 ust. 2. Nie ma znaczenia, czy takie koszty są niezgodne z domniemanymi celami ETS i dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych lub czy stanowią one dla skarżących mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂, który nie był dostępny dla innych gałęzi przemysłu. Komisja jest zatem prawnie zobowiązana do uwzględnienia wszystkich tych kosztów bez względu na ich oznaczenie na podstawie tego przepisu rozporządzenia podstawowego, o ile spełnione są warunki jego stosowania. W motywie 265 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych Komisja wyjaśniła sposób obliczania kosztów zapewnienia zgodności z EU ETS.
- (234) Komisja potwierdziła jednak, że dostosowanie obliczono wyłącznie na podstawie dodatkowych kosztów ETS i dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, które będą miały zastosowanie średnio przez okres obowiązywania środków, zgodnie z wymogami art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego. Dowody przedstawione i sprawdzone przez służby Komisji w tym zakresie spełniają warunki art. 7 ust. 2d rozporządzenia podstawowego. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (235) LCLA zwróciło się do Komisji o stosowanie jako mianownika przy obliczaniu marginesu zaniżania cen zadeklarowanej wartości CIF, a nie skonstruowanej wartości CIF.
- (236) Argument ten opiera się na nieporozumieniu ze strony LCLA, ponieważ Komisja faktycznie zastosowała zadeklarowaną wartość CIF jako mianownika do obliczenia marginesu zaniżania cen.
- (237) Jak określono w art. 9 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego oraz biorąc pod uwagę fakt, że Komisja nie rejestrowała przywozu w okresie wcześniejszego informowania, Komisja przeanalizowała zmiany wielkości przywozu, aby ustalić, czy w okresie wcześniejszego informowania, o którym mowa w motywie 3, miał miejsce dalszy znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem, aby wskazać, czy przy określaniu marginesu szkody należy uwzględnić dodatkową szkodę spowodowaną takim wzrostem.
- (238) W uwagach zgłoszonych po ostatecznym ujawnieniu EMPC powtórzyło, nie przedstawiając żadnych nowych informacji, swoje twierdzenie zawarte w motywie 232, że dostosowanie ceny niewyrządzającej szkody do przyszłych kosztów zapewnienia zgodności z ETS i dyrektywą w sprawie emisji przemysłowych w sposób nieuzasadniony wprowadziło *de facto* mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂, który był dostępny tylko dla unijnych producentów glikolu etylenowego.
- (239) Wobec braku nowych informacji uzasadniających twierdzenie EMPC Komisja podtrzymała swoje wnioski zawarte w motywie 232.
- (240) W uwagach przedstawionych po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo SABIC powtórzyło swoje twierdzenie, nie przedstawiając żadnych nowych informacji, że zysk wykorzystany do określenia ceny docelowej był zbyt wysoki jak na towar i opierał się na okresie, w którym działał kartel nabywców etylenu. Przedsiębiorstwo dodało również, że zysk docelowy był wyższy niż wskaźniki zysku przedstawione w skardze.
- (241) Wobec braku nowych informacji uzasadniających twierdzenie SABIC Komisja podtrzymała swoje wnioski zawarte w motywie 232. Jeżeli chodzi o marże zysku przedstawione w skardze, nie poddano ich weryfikacji, podczas gdy marże zysku zastosowane do określenia zysku docelowego zweryfikowano podczas zdalnej kontroli krzyżowej.

Stany Zjednoczone Ameryki

- (242) Jak wynika z danych zawartych w bazie danych systemu Surveillance 2, wielkości przywozu z USA w ciągu czterotygodniowego okresu wcześniejszego informowania były o 39 % wyższe niż średnie wielkości przywozu w okresie objętym dochodzeniem w oparciu o zbadany okres czterech tygodni. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w okresie wcześniejszego informowania miał miejsce znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem.

- (243) Aby uwzględnić tę dodatkową szkodę spowodowaną wzrostem przywozu, Komisja zdecydowała się dostosować poziom usuwający szkodę na podstawie wzrostu wielkości przywozu, co uznaje się za istotny czynnik ważenia na podstawie przepisów art. 9 ust. 4. W związku z tym Komisja obliczyła współczynnik mnożny, dzieląc sumę wielkości przywozu z trwającego cztery tygodnie okresu wcześniejszego informowania wynoszącą 28 852 ton i z trwającego 52 tygodnie okresu objętego dochodzeniem przez wielkość przywozu w okresie objętym dochodzeniem ekstrapolowanym do 56 tygodni. Uzyskany wynik – 1,0278 – uwzględnia dodatkową szkodę spowodowaną przez dalszy wzrost przywozu. Dlatego też tymczasowe marginesy szkody pomnożono przez ten czynnik. Ostateczny poziom usuwający szkodę w przypadku współpracujących producentów eksportujących i wszystkich innych przedsiębiorstw jest zatem następujący:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody (%)
USA	Lotte Chemical Louisiana LLC	39,6
USA	MEGlobal Americas Inc	78,9
USA	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	46,7
USA	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	109,4

Królestwo Arabii Saudyjskiej

- (244) Jak wynika z danych zawartych w bazie danych systemu Surveillance 2, wielkości przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej w ciągu czterotygodniowego okresu wcześniejszego informowania były o 15,3 % niższe niż średnie wielkości przywozu w okresie objętym dochodzeniem w oparciu o zbadany okres czterech tygodni. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że w okresie wcześniejszego informowania nie miało miejsca znaczny wzrost przywozu objętego dochodzeniem.
- (245) Komisja nie dostosowała zatem poziomu usuwającego szkodę w tym względzie.
- (246) Komisja stwierdziła jednak drobny błąd pisarski w danych wykorzystanych do obliczenia marginesu szkody. W związku z tym zmieniony margines szkody dla SABIC wynosi 61,5 %.

7. INTERES UNII

7.1. Interes przemysłu unijnego

- (247) Oxyde i Helm twierdziły, że nie istnieje realne ryzyko, że producenci glikolu etylenowego zaprzestaną wytwarzania glikolu etylenowego w Unii, ponieważ w zależności od warunków rynkowych mogą oni łatwo przestawiać się między wytwarzaniem glikolu etylenowego lub innych produktów. Ponadto Arteco było zdania, że poza twierdzeniem przemysłu Unii nie ma żadnych dowodów na to, że przemysł Unii zaprzestałby wytwarzania glikolu etylenowego, gdyby nie wprowadzono środków antydumpingowych. Ponadto Arteco twierdziło, że rynek Unii już teraz charakteryzuje się niezdolnością lub brakiem gotowości unijnych producentów glikolu etylenowego do zaspokojenia popytu, i przedstawiło dowody pochodzące od unijnego producenta glikolu etylenowego, który odmówił dostaw glikolu etylenowego do Arteco z powodu niewystarczającej wielkości produkcji.
- (248) Komisja nie zgadza się z tymi stwierdzeniami. Producenci unijni stracili już 10,7 punktu procentowego udziału w wolnym rynku między 2017 r. a okresem objętym dochodzeniem, głównie na rzecz przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, którego udział w rynku wzrósł o 12,5 punktu procentowego w tym samym okresie. Nawet jeżeli poziom europejskiej ceny umownej wzrośnie po OD, przemysł Unii będzie nadal tracił udział w rynku na korzyść eksporterów z państw, których dotyczy postępowanie, jeżeli będą oni nadal prowadzić sprzedaż na rynku Unii po cenach wyrządzających szkodę. Wielkość produkcji przemysłu Unii spadła już o 19 % w okresie badanym. Z dowodów przedstawionych przez Arteco wynika, że jeżeli na rynku Unii nie zostaną przywrócone równe warunki działania, będzie to miało prawdopodobnie wpływ na wielkość produkcji glikolu etylenowego w Unii, a użytkownicy będą uzależnieni od przywozu. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (249) Oxyde, Helm i Tricon twierdziły, że trzech objęci próbą producenci unijni byli częścią dużych grup przedsiębiorstw, a sytuacja finansowa tych dużych grup nie była szczególnie zagrożona z powodu glikolu etylenowego.

- (250) Nawet jeśli objęci próbą producenci unijni są częścią dużych grup, niewprowadzenie środków miałyby negatywny wpływ na nich i na innych producentów unijnych, a wpływ ten wykraczałby poza rentowność, jak wyjaśniono w motywie 247 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym powyższy argument został odrzucony.
- (251) CPME i LCLA twierdziły również, że rozporządzenie podstawowe nie uniemożliwia Komisji wykorzystywania danych z okresu po OD do oceny istnienia interesu Unii.
- (252) CPME i LCLA nie przedstawiły dowodów na istnienie jakichkolwiek danych z okresu po OD, które Komisja mogłaby wziąć pod uwagę w analizie dotyczącej interesu Unii. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (253) Wobec braku jakichkolwiek innych uwag Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 272–277 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7.2. Interes importerów niepowiązanych/przedsiębiorstw handlowych, użytkowników i dostawców

7.2.1. Informacje ogólne

- (254) CPME i LCLA twierdziły, że Komisja nie wzięła pod uwagę faktu, iż przemysł Unii nie ma wystarczających mocy produkcyjnych, aby zaspokoić popyt w Unii. CPME twierdził, że wzrost mocy produkcyjnych przemysłu Unii w zakresie tlenku etylenu nie oznacza, że wzrosną moce produkcyjne w zakresie glikolu etylenowego. Ponadto CPME twierdził, że nadwyżka mocy produkcyjnych na innych rynkach geograficznych nie ma znaczenia w postępowaniu antydumpingowym, lecz liczy się fakt, że unijny przemysł glikolu etylenowego nie ma wystarczających mocy produkcyjnych, aby zaspokoić cały popyt, w związku z czym przywóz jest niezbędny. CPME i LCLA twierdziły również, że państwa inne niż USA i Królestwo Arabii Saudyjskiej nie były odpowiednim źródłem dostaw ze względów geograficznych, logistycznych i gospodarczych. CPME zwrócił się również do Komisji o udostępnienie zainteresowanym stronom analizy sporządzonej przez wyspecjalizowanych konsultantów, o której mowa w motywie 281 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. CPME stwierdził również, że cła antydumpingowe na przywóz glikolu etylenowego z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej spowodowałyby poważny niedobór dostaw glikolu etylenowego na rynku Unii, ponieważ *de facto* zablokowałyby cały przywóz.
- (255) Z danych w tabelach 1 i 4 jasno wynika, że moce produkcyjne są niższe niż konsumpcja. Ponadto Komisja wyraźnie potwierdziła ten fakt w motywie 225 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Planowany wzrost mocy produkcyjnych tlenku etylenu nie oznacza, że moce produkcyjne glikolu etylenowego wzrosną, lecz pokazuje, że producenci glikolu etylenowego będą mieli dostęp do większej ilości tlenku etylenu w przypadku, gdy będą go potrzebować do produkcji glikolu etylenowego po przywróceniu na rynku równych warunków działania. Ponadto skarżący przedstawił dowody na to, że producent unijny PKN ogłosił plany zwiększenia produkcji glikoli w Unii⁽²³⁾. Ponadto prawdą jest, że rynek Unii potrzebuje przywozu, a środki nie mają na celu uniemożliwienia przywozu, lecz zapewnienie, by nie odbywał się po szkodliwych cenach dumpingowych. Informacje te podsumowano w nocie do akt⁽²⁴⁾, którą dołączono do akt dochodzenia. Komisja zebrała te informacje od producentów unijnych objętych próbą podczas zdalnej kontroli krzyżowej. Opierają się one na płatnej subskrypcji Wood Mackenzie. Jak stwierdzono w motywie 216, Arteco, Oxyde i Helm podkreśliły, że przywóz z innych państw wzrósł po OD, co świadczy o dostępności alternatywnych źródeł dostaw. W związku z powyższymi argumentami te zostały odrzucone.
- (256) W uwagach zgłoszonych po ostatecznym ujawnieniu CPME powtórzył swoje twierdzenie, że kraje inne niż państwa, których dotyczy postępowanie, nie były odpowiednimi źródłami dostaw ze względów geograficznych, logistycznych i gospodarczych. CPME twierdził również, że Komisja nie wzięła pod uwagę dowodów przedstawionych przez CPME w tym względzie.
- (257) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. CPME przedstawił jedynie proste twierdzenia nieoparte żadnymi dowodami potwierdzającymi w odniesieniu do wolnych mocy produkcyjnych Singapuru, Korei Południowej i Tajwanu oraz powodów, dla których wywóz glikolu etylenowego z tych krajów nie byłby odpowiedni. Sam fakt, że w przeszłości Unia nie dokonywała przywozu glikolu etylenowego z tych krajów, nie oznacza, że nie może tego robić w przyszłości. Ponadto inne strony, takie jak Arteco, Oxyde, Helm, przedstawiły dowody na to, że przywóz w okresie po OD z innych państw, takich jak Kuwejt, Chiny, Japonia, Singapur i Tajwan, wzrósł, jak stwierdzono w motywie 216. Wyraźnie wskazuje to na dostępność innych źródeł dostaw. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie

⁽²³⁾ Orlen, „Kolejny krok PKN ORLEN w ramach Programu Rozwoju Petrochemii”, <https://www.orlen.pl/PL/BiuroPrasowe/Strony/Kolejny-krok-PKN-ORLEN-w-ramach-Programu-Rozwoju-Petrochemii.aspx>

⁽²⁴⁾ t21.006272.

255, środki nie mają na celu uniemożliwienia przywozu, lecz zapewnienie, by nie odbywał się po szkodliwych cenach dumpingowych. Co więcej, poziom środków stosowanych wobec przywozu z Królestwa Arabii Saudyjskiej i większości przywozu z USA wynosi 3,0–10,3 %, co nie jest wartością zaporową. W związku z tym argument ten został odrzucony.

7.2.2. *Interes importerów niepowiązanych/przedsiębiorstw handlowych*

- (258) Jak wyjaśniono w motywach 11–13, przedsiębiorstwo Tricon również współpracowało w dochodzeniu jako importer/przedsiębiorstwo handlowe. Przedsiębiorstwo to ma siedzibę w USA.
- (259) Podobnie jak w przypadku innego importera opisanego w motywie 284 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jego działalność związana z glikolem etylenowym w Unii stanowi nieznaczną część jego obrotu. Tricon sprzedaje glikol etylenowy również do państw trzecich, a zatem nałożenie ceł będzie miało znikomy wpływ na jego sytuację.
- (260) Tricon twierdził, że oświadczenie Komisji zawarte w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którym dostępne są inne źródła dostaw, nie odzwierciedla rzeczywistości rynkowej.
- (261) Komisja nie zgadza się z tym twierdzeniem. Jak podkreślają Arteco, Oxyde i Helm w motywie 216, przywóz do Unii z szeregu państw, takich jak Kuwejt, Chiny, Japonia, Singapur i Tajwan, wzrósł po OD. Z tego wynika, że faktycznie istnieją inne dostępne źródła dostaw.
- (262) Wobec braku jakichkolwiek innych uwag i uwzględniając również motywy 258–261, Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 283–286 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7.2.3. *Interes użytkowników*

- (263) Przedsiębiorstwo Arteco twierdziło, że aby ocenić wpływ środków antydumpingowych na użytkowników, w szczególności producentów chłodziw, Komisja musi ocenić następujące czynniki: 1) wysoce konkurencyjny charakter rynku chłodziw; 2) gotowość i zdolność klientów do zmiany dostawców chłodziw z minimalną różnicą w cenie; 3) znaczące koszty badań i rozwoju dla producentów chłodziw, którzy zaopatrują OEM (producentów oryginalnego sprzętu); oraz 4) liczbę producentów chłodziw spoza UE, którzy skorzystaliby z wprowadzenia środków antydumpingowych w zakresie glikolu etylenowego. Arteco twierdziło również, że liczba miejsca pracy stworzonych przez producentów chłodziwa przekroczyła liczbę miejsc pracy u unijnych producentów glikolu etylenowego. Dlatego też, zdaniem Arteco, nie można uznać, że wprowadzenie środków leży w interesie Unii, ponieważ spowodowałoby więcej szkód dla całej gospodarki niż pomoc dla wewnętrznego przemysłu glikolu etylenowego.
- (264) Argumenty Arteco są wewnętrznie sprzeczne. Z jednej strony przedsiębiorstwo twierdzi, że rynek chłodziw jest wysoce konkurencyjny, a z drugiej strony w poufnej wersji swojej argumentacji za swojego największego konkurenta uznaje tylko jedno przedsiębiorstwo i twierdzi, że rynek chłodziw dla OEM jest oligopolistyczny. Ponadto jeżeli na rynku chłodziw OEM konkurują ze sobą głównie dwaj producenci chłodziw, jest bardzo mało prawdopodobne, aby producenci samochodów, których jest znacznie więcej niż producentów chłodziw, byli w stanie zmienić dostawcę chłodziw z minimalną różnicą w cenie, również ze względu na znaczne koszty badań i rozwoju po stronie producentów chłodziw. Ponadto chociaż nie można wykluczyć, że w przyszłości przywóz chłodziw wzrośnie, w związku z faktem, że każdy producent samochodów stosuje własną formułę chłodziwa i stosowanie nieodpowiedniego chłodziwa wiąże się ze znacznymi uszkodzeniami dla silnika samochodowego, jest bardzo mało prawdopodobne, aby producenci samochodów mogli łatwo zmienić dostawcę chłodziwa po wprowadzeniu środków.
- (265) Arteco twierdziło również, że wprowadzenie środków przyniesie korzyści tylko jednemu producentowi chłodziw, który był zintegrowany pionowo i w związku z tym miał dostęp do tańszego glikolu etylenowego.
- (266) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Jak wyjaśniono w motywie 132, sprzedaż glikolu etylenowego na wewnętrzne potrzeby przez przemysł Unii jest faktycznie skierowana głównie do sektora chłodziw. Wskazany producent jest zintegrowany na poziomie grupy, a glikol etylenowy i chłodziwa są produkowane w różnych niezależnych jednostkach. Jak opisano w tabeli 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w okresie badanym średnia cena sprzedaży glikolu etylenowego na rynku zmonopolizowanym znajdowała się średnio na tym samym poziomie co średnia cena sprzedaży glikolu etylenowego na wolnym rynku.

- (267) Artec, Oxyde, Helm i Tricon twierdziły, że nie ma gwarancji, iż producenci glikolu etylenowego będą nadal wytwarzać glikol etylenowy, nawet jeśli warunki rynkowe poprawią się, ponieważ przemysł Unii skoncentruje się na wytwarzaniu produktów, które pozwalają uzyskać najlepszą marżę, zgodnie z warunkami globalnymi, i nie ma gwarancji, że będzie to glikol etylenowy, co oznacza, że użytkownicy będą uzależnieni od kilku przedsiębiorstw działających na skalę światową.
- (268) Komisja zauważyła, że twierdzenie to jest sprzeczne z twierdzeniem zawartym w motywie 247. Ponadto nie jest jasne, dlaczego te zainteresowane strony uważają, że tylko unijni producenci glikolu etylenowego skoncentrują się na bardziej opłacalnych pochodnych tlenku etylenu, a eksporterzy z USA i Królestwa Arabii Saudyjskiej nie. Bez wprowadzenia środków antidumpingowych produkcja glikolu etylenowego w Unii zostanie znacznie ograniczona, ponieważ unijny przemysł glikolu etylenowego będzie nadal tracił udział w rynku, nawet jeżeli warunki rynkowe ulegną poprawie. W takim przypadku użytkownicy będą mieli dostęp do jeszcze mniejszej liczby źródeł dostaw, jak przyznały same przedsiębiorstwa Artec, Oxyde, Helm i Tricon, i będą uzależnieni od przywozu. Wprowadzenie ostatecznych środków antidumpingowych zapewni dalsze istnienie produkcji glikolu etylenowego w Unii.
- (269) Przedsiębiorstwo RETAL, wielonarodowy producent wyrobów z tworzyw sztucznych, stwierdziło, że wprowadzenie środków tymczasowych miało niekorzystny wpływ na jego przedsiębiorstwo powiązane UAB NEO GROUP („NEO GROUP”), unijnego producenta żywic z politereftalanu etylenu. RETAL oznajmiło, że podziela stanowisko i argumenty przeciwko wprowadzeniu środków przedstawione przez CPME.
- (270) Przedsiębiorstwo RETAL nie przedstawiło żadnych dowodów na poparcie swojego twierdzenia, że wprowadzenie środków tymczasowych miało niekorzystny wpływ na działalność jego przedsiębiorstwa powiązanego. W związku z tym argument ten został odrzucony jako nieuzasadniony. Ponadto w dochodzeniu wykazano, że NEO GROUP ma dostęp do szeregu źródeł dostaw, tj. przemysł Unii, przywóz z jednego z państw, których dotyczy postępowanie, a także z innych państw trzecich. Co więcej, w okresie objętym dochodzeniem NEO GROUP odnotowywało zyski.
- (271) CPME twierdziło, że wprowadzenie środków na przywóz glikolu etylenowego z państw, których dotyczy postępowanie, miałyby znaczący wpływ na producentów politereftalanu etylenu, ponieważ ich rentowność wynosiła od 1–3 %. Twierdził również, że producenci politereftalanu etylenu już działali w warunkach ostrej konkurencji ze strony innych państw, takich jak Zjednoczone Królestwo, Egipt i Turcja, w przypadku których przywóz glikolu etylenowego nie podlegał cłom antidumpingowym ani przywozowym, a zatem mogły oferować politereftalan etylenu na rynku Unii po konkurencyjnych cenach. Ponadto CPME twierdził, że brak środków na innowacje może mieć również niekorzystne skutki dla realizacji polityki ekologicznej mającej na celu zwiększenie udziału politereftalanu etylenu pochodzącego z recyklingu w Unii. CPME twierdził również, że cła antidumpingowe dotyczące glikolu etylenowego zmniejszą produkcję politereftalanu etylenu w Unii, co będzie miało poważne niekorzystne skutki dla poziomu zatrudnienia i inwestycji w szeregu państw członkowskich. CPME twierdził również, że ponieważ zatrudnienie w przemyśle politereftalanu etylenu (ponad 2 000 pracowników) było wyższe niż w przemyśle glikolu etylenowego (mniej niż 100) wydaje się, że Komisja nie dokonała bilansu interesów.
- (272) Komisja nie zgodziła się z tymi stwierdzeniami. Przemysł politereftalanu etylenu jest od wielu lat chroniony za pomocą środków antidumpingowych i antysubsydyjnych. Obecnie obowiązują środki antysubsydyjne na przywóz politereftalanu etylenu z Indii. Zgodnie z ostatnim przeglądem wygaśnięcia przeprowadzonym przez Komisję w 2018/2019 r. ⁽²⁵⁾ unijny przemysł politereftalanu etylenu posiadał w okresie od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2018 r. znaczący udział w rynku wynoszący 71,1 %. Jak opisano w motywie 292, chociaż wprowadzenie środków w zakresie glikolu etylenowego może utrudnić sytuację producentów politereftalanu etylenu, którzy już teraz generują straty, nie ma gwarancji, że sytuacja tych przedsiębiorstw nie ulegnie pogorszeniu, nawet jeśli Komisja zdecyduje się nie wprowadzać środków na przywóz glikolu etylenowego z państw, których dotyczy postępowanie. Wynika to z faktu, że bez wprowadzenia środków przemysł Unii najprawdopodobniej zaprzestanie produkcji glikolu etylenowego przeznaczonej na wolny rynek, a zatem producenci politereftalanu etylenu będą uzależnieni od przywozu z państw, których dotyczy postępowanie. Ponadto mimo że przemysł politereftalanu etylenu faktycznie jest większy od przemysłu glikolu etylenowego, wprowadzenie środków nie będzie miało wpływu na wszystkich producentów politereftalanu etylenu, a zatem producenci ci mogą nadal realizować politykę ekologiczną mającą na celu zwiększenie udziału politereftalanu etylenu pochodzącego z recyklingu w Unii. Co więcej, poziom środków mieści się w przedziale 7,7–14,9 %, a więc nie jest to poziom zaporowy.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1286 z dnia 30 lipca 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 202 z 31.7.2019, s. 81).

- (273) LCLA twierdziło, że Komisja w żaden sposób nie wskazała, w jaki sposób środki antidumpingowe wpływają na przemysł politereftalanu etylenu pod względem kosztów produkcji lub rentowności, i powinna wyjaśnić, dlaczego wpływ środków antidumpingowych na przemysł politereftalanu etylenu nie byłby nieproporcjonalny.
- (274) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. W motywie 291 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wyjaśniła wpływ środków antidumpingowych na koszt produkcji politereftalanu etylenu, jak również jej rentowność. Ponadto w motywach 292–294 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych Komisja wyjaśniła sytuację gospodarczą współpracujących producentów politereftalanu etylenu i wpływ na ich sytuację gospodarczą w przypadku wprowadzenia środków, który był zróżnicowany w zależności od konkretnego producenta. Komisja podkreśliła, że sytuacja producentów osiągających najgorsze wyniki była zdeterminowana innymi czynnikami, nie tylko ceną glikolu etylenowego, a zatem ich działalność i setki miejsc pracy, które dzięki niej istnieją, nie były ostatecznie zdeterminowane przez środki. Ponadto, jak stwierdzono w motywie 272, nie ma gwarancji, że sytuacja tych przedsiębiorstw nie pogorszy się, nawet jeśli środki nie zostaną wprowadzone.
- (275) Wobec braku innych uwag dotyczących interesu użytkowników Komisja potwierdziła swoje wnioski zawarte w motywach 287–298 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.2.4. *Interes dostawców*

- (276) Wobec braku uwag w odniesieniu do interesu dostawców Komisja potwierdziła swoje wnioski przedstawione w motywach 299 i 300 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

7.3. **Wnioski dotyczące interesu Unii**

- (277) Arteco, Oxyde i Helm twierdziły, że w kontekście trudnej sytuacji gospodarczej związanej z pandemią COVID-19 wprowadzenie środków antidumpingowych nie leży w interesie Unii.
- (278) Strony te nie przedstawiły dowodów ani żadnych danych potwierdzających ten argument. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (279) W uwagach zgłoszonych po ostatecznym ujawnieniu przedsiębiorstwo SABIC stwierdziło, że nie zgadza się z wnioskami Komisji zawartymi w motywach 247–278 oraz w motywie 311 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, nie przedstawiając żadnych nowych informacji na ten temat.
- (280) W swoich uwagach zgłoszonych po ostatecznym ujawnieniu Arteco, Helm i Oxyde twierdziły, że Komisja, wprowadzając ostateczne środki antidumpingowe, nie działała w interesie Unii. Przedsiębiorstwo Tricon również nie zgodziło się z dokonaną przez Komisję oceną interesu Unii. Nie wysunięto jednak w tym względzie żadnych nowych argumentów popartych dowodami.
- (281) W uwagach zgłoszonych po ostatecznym ujawnieniu CPME stwierdził, że Komisja powinna w ocenie interesu Unii uwzględnić zmiany warunków rynkowych po OD. CPME stwierdził, że wzrost europejskiej ceny umownej glikolu etylenowego po OD ma charakter strukturalny i trwały. Twierdził ponadto, że to właśnie OD charakteryzował się wyjątkowymi warunkami związanymi ze zmianami na światowym rynku w 2019 r., a także z wybuchem pandemii COVID-19, a więc przyjęcie ostatecznych cel antidumpingowych nie było uzasadnione. Ponadto CPME twierdził, że w przypadku gdyby Komisja uznała, że zmiany na rynku po OD mają charakter tymczasowy, co nie jest prawdą, obecne okoliczności, takie jak nadzwyczajny wzrost cen rynkowych w Unii związany z niewystarczającymi mocami produkcyjnymi przemysłu Unii oraz trudnościami w pozyskiwaniu glikolu etylenowego z krajów innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, wymagają zawieszenia ostatecznych środków antidumpingowych zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (282) Komisja rozważyła wszystkie argumenty dotyczące wpływu pandemii COVID-19, mocy produkcyjnych przemysłu Unii oraz dostępności innych źródeł dostaw w odpowiednich motywach niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, ponieważ nie wszystkie przedstawiono w kontekście interesu Unii.
- (283) Jeżeli chodzi o dane dotyczące okresu po OD oraz szkodę poniesioną przez przemysł Unii, argument CPME wyjaśniono w motywie 188 niniejszego rozporządzenia. Komisja przeanalizowała te informacje również w kontekście interesu Unii. Z przedstawionych informacji wynika, że po OD znacznie wzrosła europejska cena umowna glikolu etylenowego, a także rozpiętość między europejską ceną umowną glikolu etylenowego a europejską ceną umowną etylenu (rozpiętość między europejskimi cenami umownymi glikolu etylenowego i etylenu).

- (284) Cenę glikolu etylenowego ustala się na podstawie europejskiej ceny umownej i rabatu. CPME nie dostarczył żadnych dowodów dotyczących zmian rabatu ani ostatecznych cen glikolu etylenowego. CPME nie przedstawił żadnych dowodów na to, że taki wzrost europejskiej ceny umownej glikolu etylenowego i rozpiętości między europejskimi cenami umownymi glikolu etylenowego i etylenu doprowadził do poprawy sytuacji gospodarczej producentów unijnych. W związku z tym nie ma dowodów na to, że takie zmiany doprowadziły do „gwałtownego wzrostu zarówno cen rynkowych, jak i zysków przemysłu Unii”, jak twierdzi CPME. CPME nie przedstawił żadnych dowodów na to, że jakiegokolwiek zmiany po OD będą trwałe, jak wskazano w motywie 187. Z tego powodu argument ten zostaje odrzucony jako bezzasadny.
- (285) Komisja stwierdziła ponadto, że wniosek o zawieszenie na podstawie art. 14 ust. 4 miał charakter ogólny i był nieuzasadniony. Komisja może zbadać, czy zawieszenie byłoby uzasadnione, jeśli warunki rynkowe tymczasowo zmieniły się w takim stopniu, że ponowne wystąpienie szkody byłoby mało prawdopodobne.
- (286) Na podstawie powyższego i wobec braku innych uwag Komisja potwierdziła swój wniosek zawarty w motywie 311 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

8. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (287) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz uwzględniając art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi Unii przez przywóz produktu objętego postępowaniem po cenach dumpingowych.
- (288) W związku z powyższym stawki ostatecznego cła antydumpingowego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Saudi Kayan petrochemical company (Saudi Kayan)	7,7	61,5	7,7
	Yanbu National Petrochemical Company (Yansab)	7,7	61,5	7,7
	Eastern Petrochemical Company (Sharq)	7,7	61,5	7,7
	Saudi Yanbu Petrochemical Company (Yanpet)	7,7	61,5	7,7
	Arabian Petrochemical Company (Petrokemya)	7,7	61,5	7,7
	Jubail United Petrochemical Company (United)	7,7	61,5	7,7
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,7	61,5	7,7

Stany Zjednoczone Ameryki	Lotte Chemical Louisiana LLC	3,0	39,6	3,0
	MEGlobal Americas Inc	46,7	78,9	46,7
	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	10,3	46,9	10,3
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	60,1	109,4	60,1

- (289) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację dotyczącą tych przedsiębiorstw ustaloną w toku dochodzenia. Powyższe stawki należności celnej mają zatem zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione osoby prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez jednostki powiązane z wymienionymi przedsiębiorstwami, nie może korzystać z tych stawek i powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (290) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie tych indywidualnych stawek cła antydumpingowego w przypadku późniejszej zmiany swojej nazwy. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji ⁽²⁶⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (291) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są środki szczególne gwarantujące odpowiednie stosowanie ceł antydumpingowych. Przedsiębiorstwa, na które nałożono indywidualne cła antydumpingowe, muszą przedstawić ważną fakturę handlową organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, powinien zostać objęty celem antydumpingowym obowiązującym wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (292) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich powinny bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach – mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celu weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (293) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu, w szczególności po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach można wszcząć dochodzenie w sprawie obejścia środków, o ile spełnione zostaną odpowiednie warunki. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych, a następnie nałożyć cło ogólnokrajowe.
- (294) W celu zapewnienia należytego egzekwowania ceł antydumpingowych cło antydumpingowe dotyczące wszystkich pozostałych przedsiębiorstw należy stosować nie tylko w odniesieniu do niewspółpracujących producentów eksportujących w ramach niniejszego dochodzenia, ale również do producentów, którzy nie prowadzili wywozu do Unii w trakcie okresu objętego dochodzeniem.

⁽²⁶⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgia.

8.1. Zobowiązania cenowe

- (295) Po ostatecznym ujawnieniu jeden producent eksportujący, LCLA, przedstawił w terminie określonym w art. 8 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ofertę dotyczącą zobowiązań cenowych.
- (296) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia podstawowego oferta dotycząca zobowiązań cenowych musi być wystarczająca do wyeliminowania szkodliwego skutku dumpingu, a jej przyjęcie nie może być uznane za nierealistyczne. Komisja oceniła wspomnianą ofertę w świetle tych kryteriów i uznała, że jej przyjęcie byłoby nierealistyczne z następujących powodów.
- (297) Komisja zidentyfikowała szereg zagrożeń. Po pierwsze, metoda ustalania cen zaproponowana przez LCLA polegała na ustaleniu stałej minimalnej ceny importowej obliczonej na podstawie wartości normalnej w okresie objętym dochodzeniem. Biorąc pod uwagę wysoki stopień wahań cen glikolu etylenowego, podejście to nie byłoby wystarczające dla zapewnienia właściwego odzwierciedlenia środków w takiej minimalnej cenie importowej w miarę upływu czasu oraz dla wyeliminowania szkodliwych skutków dumpingu. Sytuacja ta zagraża egzekwowaniu zobowiązania cenowego. W związku z powyższym nie można przyjąć takiej oferty zobowiązania cenowego. Ponadto Komisja uważa, że nie wydaje się, aby indeksowanie takich cen było możliwe w praktyce, biorąc pod uwagę sposób ustalania cen glikolu etylenowego, charakter surowców oraz brak wiarygodnych, łatwo dostępnych źródeł odpowiednich informacji.
- (298) Ponadto Komisja stwierdziła, że w związku z działalnością LCLA w zakresie sprzedaży istnieje wyraźne ryzyko wzajemnej kompensacji oraz przeszkody dla wykonalności monitorowania. Ponadto monitorowanie zostało uznane za niepraktyczne również ze względu na działalność LCLA w zakresie zakupów. LCLA nie zobowiązało się również do sprzedaży produktu objętego postępowaniem do Unii wyłącznie w drodze sprzedaży bezpośredniej, podczas gdy posiada w Unii szereg przedsiębiorstw powiązanych. Kanały sprzedaży pośredniej zwiększają ryzyko wzajemnej kompensacji i dodatkowo utrudniają monitorowanie. Ponadto nie przewidziano klauzuli umożliwiającej dostosowanie minimalnej ceny importowej w przypadku sprzedaży powiązanej, co zmniejsza przydatność minimalnej ceny importowej w zakresie eliminowania szkodliwych skutków dumpingu.
- (299) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że nie można przyjąć oferty zobowiązania cenowego.
- (300) Komisja wysłała do wnioskodawcy pismo, w którym przedstawiła powody odrzucenia oferty zobowiązania cenowego. Nie otrzymano żadnych uwag.

8.2. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (301) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł Unii, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowych ceł antidumpingowych nałożonych rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych do wysokości ustalonych na mocy niniejszego rozporządzenia.

9. PRZEPIS KOŃCOWY

- (302) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia (UE) 2018/1046 ⁽²⁷⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, należnymi odsetkami powinna być stopa stosowana przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego podstawowych operacji refinansujących, opublikowana w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązująca pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (303) Komitet ustanowiony na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036 nie wydał opinii w sprawie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu,

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz glikolu etylenowego (aktualny numer WE 203-473-3) obecnie objętego kodem CN ex 2905 31 00 (kod TARIC 2905 31 00 10), pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Królestwa Arabii Saudyjskiej.
2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Saudi Kayan petrochemical company (Saudi Kayan)	7,7 %	C674
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Yanbu National Petrochemical Company (Yansab)	7,7 %	C675
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Eastern Petrochemical Company (Sharq)	7,7 %	C676
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Saudi Yanbu Petrochemical Company (Yanpet)	7,7 %	C677
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Arabian Petrochemical Company (Petrokemya)	7,7 %	C678
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Jubail United Petrochemical Company (United)	7,7 %	C679
Królestwo Arabii Saudyjskiej	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	7,7 %	C999
Stany Zjednoczone Ameryki	Lotte Chemical Louisiana LLC	3,0 %	C684
Stany Zjednoczone Ameryki	MEGlobal Americas Inc	46,7 %	C680
Stany Zjednoczone Ameryki	Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku I	10,3 %	
Stany Zjednoczone Ameryki	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	60,1 %	C999

3. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) (produkt objęty postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkový kod TARIC) w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.” W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/939 z dnia 10 czerwca 2021 r. nakładającego tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz glikolu etylenowego pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i Królestwa Arabii Saudyjskiej zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczne stawki cła antydumpingowego zostają zwolnione.

Artykuł 3

Art. 1 ust. 2 można zmienić w celu dodania nowych producentów eksportujących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki i objęcia ich odpowiednią średnią ważoną stawką cła antidumpingowego dla nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących. Nowy producent eksportujący przedstawia dowody, że:

- a) nie dokonywał wywozu towarów opisanych w art. 1 ust. 1 w okresie objętym dochodzeniem (od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 30 czerwca 2020 r.);
- b) nie jest powiązany z żadnym eksporterem ani producentem podlegającym środkom wprowadzonym na mocy niniejszego rozporządzenia; oraz
- c) faktycznie dokonał wywozu produktów objętych postępowaniem albo stał się stroną nieodwołalnego zobowiązania umownego do wywozu znaczącej ilości do Unii po okresie objętym dochodzeniem.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 listopada 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący z USA nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Stany Zjednoczone Ameryki	Indorama Ventures Oxides LLC	C681
Stany Zjednoczone Ameryki	Equistar Chemicals, LP	C682
Stany Zjednoczone Ameryki	Sasol Chemicals North America LLC	C683